

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben hához küldve:

Egy évre	5	frt	—	kr.
Félévre	2	„	50	„
Negyedévre	1	„	50	„

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

EPERJESI LAPOK

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre	5	frt	—	kr.
Félévre	2	„	50	„
Negyedévre	1	„	50	„

Az előfizetési pénzek az **Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába** intézendők.

Vidéki előfizetéseket legcélszerűbben postátalvánnyal eszközölhetők.

Eperjes, június 27-én.

A városi képviselőtestület legutóbb tartott közgyűléseinek egyike alkalmával, Kubinyi Albert képviselő — mint annak idején jelentettük — határozati javaslatot terjesztett be a fekete sas című vendéglő kiépítése s illetőleg újjáalakítása tárgyában.

T. olvasóink tudják, hogy ezen indítvány egész terjedelmében elfogadtatván, ez ügyben egy tekintélyes s az ügy iránt melegen érdeklődő tagokból álló választmány lón kiküldve, melynek feladatául kitűzetett, hogy a választmány magát a szükséghez képest a képviselőtestület körén kívül álló tagokkal s szakértőkkel kiegészítvén, terjeszsen elő egy oly, egyelőre még csak általánosságban tartott tervezetet, mely szerint a fekete sas című vendéglő a város méltóságának s a közönség igényeinek megfelelőleg átalakítandó lenne.

A választmány a tájékozási céljából, megközelítőleg előirányozandó költség tekintetében nem utasított arra, hogy az ez idei költségvetésben építkezési célokra megállapított csekély összeg szűk keretén belől mozogjon, sőt megbízása oda terjed, hogy a költség előirányozása tekintetében arra legyen figyelemmel, miszerint az újjáalakításra szükséges befektetésnek, úgy tőke-, mint kamattörlesztése magából az átalakított épület jövedelméből legyen eszközölhető.

A választmány ekkoráig nem tett még ugyan eljárásról jelentést, de hallomás szerint tartott már értekezletet, mely alkalommal általánosságban meg is állapodott az ez irányban teendő lépések iránt.

Egyebek között — mint halljuk — azt is fogja a választmány javaslatba hozni, hogy az ezelőtt fennállott városi színház helyén ismét állandó színház létesíttessék.

Tekintve azt, hogy a mai kor igényei szerint egy állandó színház oly nagyszámú értelmiséggel bíró városra nézve, minő Eperjes, oly szellemi szükséglet, melylyel sok más kisebb város még annak árán is kész volt számolni, hogy egyik-másik kényelméről vagy anyagi előnyéről lemondott; s tekintve különösen azt, hogy minket a mostani viszonyok között szintársulatok az évről évre azon szakában, mely természetszerűleg mindenütt szinidény, t. i. tétben, — mivel ilyenkor a nagy teremben hébe-hóba táncolni szoktunk — föl nem kereshetnek: a kiküldött választmánynak ez irányban javaslatát városunk műérzékkel bíró közönsége részéről mindenestre pártolásra találand; már annál is inkább, mivel a választmány megbízásának ter-

mészetéhez képest, javaslatával egyidejűleg kétségkívül oly módot is meg fog jelölni, mely-nél fogva annak kivitele városunk anyagi megterhelése nélkül lesz foganatosítható.

Voltak, akik a választmány kiküldése alkalmával fejszóvalva új terhekre gondoltak, melyek az indítvány elfogadásával s illetőleg kivitelével járnának.

Ezen urak megnyugtatóra legyen tehát ismételtlen mondva, hogy új áldozatokról, új terhekről nincsen itten szó; sőt az intentio az, hogy a jelenlegi állapotában aránylag csekély hasznót hajtó „fekete sas“ rendbehozattván, jövedelmezőbbé tétessék.

Igaz, hogy ezen kedvezőbb eredmény nem fog azonnal jelentkezni, de idővel mindenestre tapasztalható lesz.

A mi a réginek helyén ujonnan létesíttetni szándékolt színházat illeti, az erre vonatkozó javaslat a fennebbi okokon felül még azon körülményről fogva is méltó a pártolásra, mivel, ha a „fekete sas“ vendéglő átalakítatik, úgy mindenestre azon melléképületnek is újjá kell alakítatnia, mely egykor a színház helyiségeül szolgált.

Akár a vendéglő kiegészítő részévé idomítjuk át az épületet, akár színházat alkotunk belőle: úgy ez, mint amaz, egyaránt nem fog költség nélkül történhetni.

Nézetünk szerint tehát célszerűbb a közönség régi óhaját teljesíteni s színházat építeni, a réginek helyén.

Uj színházi épületre, mely mindenestre hasonlíthatlanul többé kerülne s így csak a város jelentékeny megterhelésével volna keresztülvihető, úgy sincs kilátás.

Fennebb mondtuk, hogy a szükséges költség előállítására s az újjáalakított épület megfelelő jövedelmezőségének biztosítása a választmány dolga lesz.

Midőn így a fekete sas vendéglő az állandó színház létesítésének kérdését is föl-idezte, alkalomszerűnek tartjuk, egy régibb eszmét fölleveníteni, mely annak idején élénken foglalkodtatta azokat, kiket a dolog egyáltalában érdekel.

Tudvalévő az, hogy a dicsőült Desseffy Aristides honvédtábornok emlékére városunkban emelendő szoborra alap gyűjtetett, mely ez idő szerint nyilvános és magánkötvényekben, úgy mint készpénzben mintegy 14.000 főt tesz.

Ezen alapra nézve a megyei alispán ezt mondja az évi jelentésében:

„Felette kívánatosnak látnám, ha a megye közönsége mielőbb intézkednék, hogy a szabadságharcunk eme hős fia iránti kegyeletből gyűjtött alap méltóan s megfelelően, de mielőbb is használtatnék fel, mert hiszen már most 27 évnél több választ el a dicsőült halálától.“

Ezen megjegyzés teljesen igazolt és helyes. De kérdés: vajjon a meglévő 14,000 fnyi alap elegendő volna-e arra, hogy ennek árán oly szobor emeltessék, mely a dicsőült tábornok emlékének megfelelő lenne.

E kérdésre aligha igennel felelhetünk.

Előrelátták ezt már ezelőtt is, s így azon eszmét pendítették meg, hogy ezen alap egy Eperjesen létesítendő színházra fordíttassék akként, hogy annak homlokzatán a tábornok kisebb emlékszóba s cimere is felállíttatnék, miáltal a hős emlékezete mindenestre mel-

tőbben, megfelelőbben és inkább meg volna örökítve, mint egy, az alap arányaihoz mért, szobor által.

Pártoljuk ez eszmét s ajánljuk újlag azok figyelmébe, akik hivatva vannak e tekintetben eljárni.

A kassai kereskedelmi és iparkamara közleménye.

A kassai kereskedelmi és iparkamara 1877. évi június 23-án 495. sz. a. kelt felterjesztése a m. kir. honvédség felszerelése ügyében.

Nagyméltóságú Ministerium!

Örömmel vettük a nagyméltóságú Ministerium f. évi 9693. sz. a. kelt intézkedését, melyben biztos kilátásba helyeztetik, hogy a honvédség felszerelési szükségletéhez tartozó lábbelik, nevezetesen lovassági csizmák és gyalogsági bakancsok nem különben a gyalogsági szerelvény és elvégre a lovassági legénység felszerelése hazai iparosok által előállíttatni szándékolatik.

A szóban levő rendelet örvendetes jele annak, hogy a nagyméltóságú Ministerium méltányolja a hazai ipar arra irányzott jogos kívánságát, hogy a szó legszorosabb értelmében vett magyar seregnek felszerelési szükséglete magyarországi anyagból és mindenestre hazai készítés mellett szereztessek be.

Alólirt kamara tökéletesen helyesli a kir. honvédelmi ministerium abeli nézetét, hogy a hazai ipar csak addig részesülhet a szóban levő munkákkal járó haszonban és csak addig és akkor fog figyelembe vétethetni míg és a mikor szállítási ajánlatainak elfogadása az államkincstár indokolatlan költség többlettel nem terhel.

A mi azonban a nagyméltóságú honvédelmi Ministerium azon szándékát illeti, hogy a szóban levő összes szállítási tárgyakat egy nagy vállalatra bízni óhajta és a mi a kir. ministerium azon reményét illeti, hogy ily módon jutányosabb árak lesznek elérhetőek, erre nézve őszintén ki kell jelentenünk, hogy meggyőződésünk, mely a multban tett tapasztalatokon alapul, nem találkozik a fentisztelet kir. ministerium abeli nézetével, valamint nem oszthatjuk a keresztülvitelhez kötött reményeket.

A Skene- és Offermannféle, valamint más szállítási konsortiumok működésének története eléggé indokolja azon nézetet, hogy a nagy országos konsortiumok elméletének érvényesítése mellett a magyar kisipar teljesen kizáratik, egyes vidékek, egyes körök nagy mértékben felkaroltatnak, míg az iparosok zöme figyelmen kívül marad.

A nagy országos konsortiumban rendszerint a fővárosi tőkepénzes és vállalkozó veszi el a haszon oroszlánrészét, míg a munkás, a kézműiparos legjeljebb a haszon hulladékaiban részesül.

Ha azt kívánjuk, hogy a kormányának hazafias szándéka, mely oda irányul, hogy a honvédség felszerelés szóban levő része a hazai ipar útján és ennek vállalkozása mellett állíttassék elő, valósuljon, akkor oly rendszert kell életbe léptetnünk, mely míg egyrészt az államkincstár jogos érdekeit teljesen kielégíti, másrészt kizárja azt, hogy Budapest és Pestmegye kisipara az ország kézműiparával azonosíttassék.

Ha azt óhajtuk, hogy az ország különböző vidékeinek iparosai ne nézzék a fővárosi szállítási ügyekben — úgy szólván — kiváltságos köréit, ha nem akarjuk, hogy a vidék és a főváros között uralkodó és mindinkább növekedő antagonizmus, mely az érdekek összeütközésében leli magyarázatát, mindinkább erősödjön, akkor mindent el kell követnünk arra nézve, hogy a vidéki érdekek képviselői jelen esetben a vidéki kisiparosok teljesen megnyugtattassanak arra nézve, hogy a fentforgó kérdésben mellőztetésükről és egy hátrálynukra szolgáló centralistikus rendszer behozataláról szó sincsen.

Ha továbbá az államkincstár jól felfogott érdekeit az iparosok érdekeivel lehetőleg összeegyeztetni akarjuk, nem szabad egy nagy konsortium létesítése által a jutányos árak elérését annyira előmozdító versenyt kizárnunk és a nagy tőkék vállalkozását előtérbe állítva a kisebb tő-

kék vállalkozását előtérbe állítva a kisebb tőkék egyesülését visszautasítani.

Ha a kisiparost munkában és a munka hasznában részesíteni akarjuk, ne léptessünk életbe oly rendszert, mely szükség esetében számadatokkal is fogja ugyan bizonyíthatni, hogy száz meg száz iparost foglalkodtat, de valósággal egyebet nem tett, mint hogy a gazdagokat gazdagította és alamizsnát osztott a szegényebb kis iparosnak.

Mindezen megjegyzések rövid értelme az, hogy a nagyméltóságú honvédelmi ministerium által célba vett vállalkozási rendszer ezen kamara és — nyugodtan mondhatjuk — megbízónak nézete szerint nem felel meg azon nemes és méltó elismerésre érdemes szándékának, mely a kormányt a hazai iparral szemben ezen kérdésnél vezérli.

A kamara megbízóival folytatott hosszabb tanácskozások után azon meggyőződéshez jutott, hogy a kir. honvédelmi ministerium által érvényesített szándékolt centralisticus rendszernél sokkal helyesebb az, melyet a következőkben körvonalozni szerencsénk lesz.

1. Minden oly kereskedelmi és iparkamara, melynek területén a bór- és bórmenüek gyártása és illetőleg feldolgozása nagyobb mérvben divó iparág, egy honvéd felszerelési kerületi consortiumot létesít a nagyméltóságú honvédelmi ministerium közegeinek közbenjárása mellett.

2. Ezen consortiumok egyelőre egy évre alakulnak meg.

3. A honvédelmi ministerium érintkezők illetékes közegei által közvetlenül a consortiummal és állapotjék meg vele a szállítási árak iránt.

4. Határozatassanak meg előre a maximál árak, melyek mellett a kir. kormány a szóbanlevő cikkeket a hazai iparra bizni kívánja és történiék az alku minden offertárgyalás mellőzésével.

5. Mondattassék ki, hogy a consortium szék-helyeiben történiék az átadás egy vegyes küldöttség előtt, mely katonai és polgári hasosági nemkülömben keresk. és iparkamarai képviselőköl álljon.

6. A kisebb iparosok vállalkozhatóságának biztosítása céljából határozatassék el, miszerint az óvadék, mely a szállítási pontosságának és megfelelő voltának biztosítéka tulságosan magas ne legyen, hogy az óvadék nagysága visszariasztólag ne hasson a consortiumba bevonandó kis iparosokra.

Ez — röviden körvonalozva a kamara és megbízónak terve.

Kérjük a nagyméltóságú kir. Ministeriumot, miszerint ezen felterjesztésünket figyelembe venni és mielőbb kedvezően elintézni méltóztassék.

Kassán, 1877. évi júniushó 23-án.

A kamara nevében

Deil Jenő,
titkár.

Novelly Sándor,
jegyző.

Különfélék.

Nekrológ. F. hó 23-án meghalt özv. Felix Imréné szül. Rochlitz Karolina asszony élete 76-ik évében. F. hó 28-án pedig minizeki Hellner Péter élete 58-ik évében szívszélhűdés következtében.

Gyermekkerti zárünnepély. A helybeli kisdudó-egyesület által életbe léptetett játszó-iskola első évfolyama a gyermekkert ez idő szerinti helyiségeiben (Novák-féle kert, az árokuteán) ma d. u. 3 órákor tartandó zárünnepélyvel fog befejeztetni, melyre a t. c. szülők és gyermekbarátok az egyesületi választmány nevében tisztelettel meghívottak.

Kerti estély. Tűzoltóink holnap, azaz vasárnap rendezik második estélyüket Floegel Antal úr kertjében, a helybeli cs. kir. zenekar közreműködése mellett.

Fényes kivilágításról, cukrászatról, ételről, italról s pontos kiszolgálásról gondoskodva lesz.

Kétséget nem szenved, hogy közönségünk, mely minap oly kellemes estének volt részese e kertben, most sem fogja elmulasztani az alkalmat néhány órát kedélyes szórakozással eltölteni.

Felemlítjük még, hogy ez alkalommal az új karmester úr egy általa szerzett új tűzoltó-indulót fog a közönségnek bemutatni.

Az estély ezuttal d. u. 6 órákor veszi kezdetét. Az esetre pedig ha az idő nem találna kedvezni, az ünnepély a hét valamelyik más napján fog megtartatni, a mi falragaszok utján fog közhírre tétetni.

Hymen. Krajzell Aladár ügyvéd e napokban váltott jegyet a szeretetreméltó és kedves Hellner Luiza kisasszonnyal.

Ünnepély. A helybeli Collegium tanítóképezdeje kebelében létező Pálffy-kör mult vasárnap rendezte évi diszgyűlését, melynek tárgyait a tagok által készített pályanyertes dolgozatok felolvasása és sikerült szavaltatok képezték.

Nagyilekű adomány. Dr. Tóth Miklós püspök ő méltósága az eperjesi szegények és betegek javára 200 ftnyi adományt tett, melyért a szerdán tartott városi közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott ő méltóságának.

A városi képviselőtestület mult szerdán közgyűlést tartott, melyről más helyen kimerítően szólunk.

Műkedvelői szini előadás. A soóvári önkényes tűzoltó-század alapja javára az ottani műkedvelői színházban f. é. júliushó 7-én azaz szombaton, előadásra kerül „A véletlen”, vigjáték I felvonás-

ban, írta Varga János, és „Er ist nicht eifersüchtig”, vigjáték I felvonásban Elz Sándortól.

Kezdeté 8 $\frac{1}{2}$ órákor.

Jegyek előre válthatók Zelinka Antal úr kereskedésében Eperjesen s Luscssek Ferencz pénztárnok úrnál Soóváron.

A kövérek figyelmébe. Nerin nevű kis német helységben e napokban a körülbelül 35—40 éves Zeiler János magánzó gutaütés következtében meghalt. Zeiler jókora testes ember volt. A városi orvosok közelebbi vizsgálat alá vették a gutaütés okát; miután nem egyáltalán nem akartak hódolni azon nézetnek, hogy csak azért, mert valaki kövér, már ki lehet téve e halálnemnek. Boncolások s más vizsgálatok által az orvosok konstatálták ugyan, hogy a kövér inkább ki lehet téve a gutaütés általi halálnak, mint a sovány, de bebizonyították egyszersmind azt is, hogy a kövéreket csak az esetben éri e sors, ha nem gondoskodnak elegendő szórakozásról, ha többit ülnek, mint járnak és főleg: ha nem szivaroznak.

Hogy fogják a — férjet! Egy atya valamelyik vidéki lapban köszönetet mond egy biztosító társulatnak, hogy az kiadta az ő leányának azon biztosítási díját, melyet ezelőtt 17 évvel ígért a díj lefizetésekor. A leányka tehát nagy esomé pénzhez jutott most, melyet a praktikus atya úgy hozott a házasulandó fiatal emberek tudomására, hogy köszönetet mond a lefizetett pénzért. Ezt természetesen tudomásul vette mindenki, akiket az csak illet és illehet, emiatt annyi kéréje akadt a szép leányknak, hogy alig győző közölők válogatni. — Milyen „érdek”-es leendő majd a megköendő frigy?

Mészvakolat. Bizonyos dolog, hogy a régiék jobb vakolatot készítettek mint melyet jelenben használnak; így volt lehetséges roppant épületeket apró építőanyagból — kavics — építeniök, a mit mostani építők nem igen mernének tenni. Nagyon valószínű, hogy a régiék a vakolatot hig állapotban öntötték a deszkák közé berakott kavicsra, úgy, hogy a vakolat valamennyi üreget betöltött s kötő erejénél fogva a köveket tömör egészzé egyesítette. A régiék vakolatának jósága bizonyosan a készítés módjához volt kötve, mert az alkatrészek a jelenben használt vakolatnál is ugyanazok mint a régienél. John Gibb tanár már néhány év előtt közölt egy eljárást, mely által a régiékhez hasonló vakolatot vagy maltert lehetne nyerni. E szerint két vagy három héttel a vakolat használatá elő kellő mennyiségű homokot és meszet össze kell rostálni s tisztességesen összekeverni. E tömeghez csak alkalmazása előtt egy negyed-rész oltatlan meszet kell hozzákeverni s ismét jól megdolgozni. — Minden azon fordul meg, hogy a méz és homok hézagait méz töltse be tökéletesen. Továbbá soha sem kell több maltert felkeverni, mint a mennyi rövid idő alatt elfogyasztatik. A hol jó fal-homok hiányzik, ott törött agyagot lehet helyette használni.

Igazi fehér holló. Dunaföldvárról írják a „O. H.”-nak: Oly igazi hazafias tényről akarom értesíteni becses lapját, mely a mai önző és közönyös világban különösen méltó az elismerésre. Cholnoky Imre ügyvéd az itteni adóbizottság f. hó 22-én tartott ülésében kijelentette: hogy a reá kivetett 600 ftnyi adót kevesli, s mint becsületlen honpolgár az állam károsodását nem tűrhetvén, kéri a bizottságot, hogy jövedelmi adóját 800 ftra emelje. A bizottság megérdemelt éljenzéssel fogadta e nyilatkozatot.

I r o d a l o m.

Mindenkinek . . .

Mindenkinek van öröme,
Fájdalmáért, díj, —
Mindenkinek van reménye,
Ha csalódása múlt.

A madár is elszáll tova,
S tudja, hogy vissza jő;
A fának is hull levele,
De tudja, hogy megnő.

A magas ég borul, borul,
Másik percben derül;
Dúló viharban elfáradt,
Halkal elszenkerül

Csak én vagyok, kinek nincsen
Semmi boldogsága;
Hervadok, mint a vadonkak
Ehagyott virága!

Mikor meghalt, a kit én szerettem
Vele együtt mindent sirba tettem!
Itt maradtam fejének egyedül . . .
Míg az isten rajtam is könyörül!

Hogy is tudtam én élvé maradni,
Hogy nem tudott szívem megszakadni?
Most az égen két csillag ragyogna, —
Két szerető egy szívben nyugodna!

Tóth Ede.*

* Mutatvány Tóth Ede összes műveiből, melyekre még folyóvást lehet elözetni Aigner Lajosnál; ára a 3 kötetnek arékpéppel füve 4 ft, diszkosésben 6 ft.

Nyilttér.*

Alólirott mint Bártfa városának hidvám- és helypénzszedési bérlője f. évi júniushó 13-án egy vidéki izraelitanótól, ki eltagadta a szekerem lévő árucikket, és ki engem mint bérlőt nyiltan megkárosítani szándékolt — a fennálló vámszabályok értelméhez képest a szekeret átmototztam, melyen becsempészni szándékolt árucikket lettem, minek folytán nevezett izraelitanót az áru után előirt 10 krajcárnak megfizetésére felhívtam — de tagadó választ nyertem, minek következtében a vámsorompóhoz kirendelt hajdu által a szekerem talált árucikkekből egy tojással telt kosarat zálogkép, azon kijelentésem mellett levétttem, hogy az mindaddig ki nem fog szolgáltatni, míg az előirt 10 krt le nem fizetendi.

Erre nevezett izraelitanó eljárásom ellen, a kapitányi hivatalhoz panaszszal fordult, mely panaszzal folytán engem a városi kapitány maga elébe rendelt, hol a fuvarost és az árucikket becsempészni szándékozott nőt is találtam. A kapitány dacára annak, hogy jelentém, miszerint rendeltére megjelentem — szóra vagy tekintetre sem méltatott — és irántami személyes boszujának óráját (mert kapitányi való megválasztásánál ellene adtam szavazatomat) eljöttnek vélte! — Nem szólt hozzám, hanem — egy kis papírszeletre pár szót írván, azt mondá az izraelita nőnek „menjen e papírszelettel a vámsorompóhoz s fizesse ott le a kívánt 10 krajcárt”, — aztán hozzám fordulva így szólt: „Ez az ur pedig 5 ftr erejéig lesz megbüntetve”, — mire én nagyon természetesen azt kértem, hogy miért szabatik az 5 ftr bírság reám? — hisz engem ki sem hallgatott, sőt mi több, még felrendeltetésemnek célját sem adta tudtomra! — Kértem, hogy vegyen velem jegyzőkönyvet fel, de hallani sem akart róla — mondván, hogy ne tanítsam őt. Én ismételve a legnagyobb illemmel kértem a jegyzőkönyv felvételét, és kijelentém, hogy ily szóbelileg kimondott határozatba annál kevésbé nyugthatom bele, mert én azt felebbezni akarom, a határozatot pedig indokolva másolatban részemre kiadatni kérem (mit annyival is inkább kértem, mert — törvényes téren állva — érzém magam). Erre a kapitány reám förmedt, kiabálva mondván, hogy ő nem fog velem jegyzőkönyvet írkalni, és én hogy merészelek ily kívánságokat nyilvántani!?

S a midőn én harmadszor is a jegyzőkönyv felvételét sürgetni merészeltem, 20 ftr bírságot szabott rám, kijelentvén, hogy azonnal — abban a percben — tegyem le a bírságtösszeget, mert ellenkező esetben 4 napra rögtön lezárat. — Én e törvénytelen eljárására azt feleltem, jól van lefizetem a bírságot, de felebbezem határozatát — és most bocsásson haza, (mert nálam pénz nem volt) hogy hozzam fel a bírságtösszeget. De a kapitány nem engedett a kívánságomnak dacára annak, hogy kijelentettem nékie — hogy ha bennem, mint ki Bártfa városának 10000 ftr regalét évenként fizet — nem bizik — adjon egy hajdut mellém, ki hazáig elkísér, és ott az illetőnek kezéhez leendő átszolgáltatása végett, a bírságtösszeget átadom. — Ő azonban hajthatatlan maradt, — nyilvántatván, hogy nem szabad egy percre se elmennem, ott rögtön tegyem le a 20 ftröt — vagy azonnal lezárat. Továbbra is minden kérésem és rimázkodásaim meddők maradtak, — hiába mondám, hogy nálam nincs pénz, azonnal felhozom, vagy a mellém rendelt hajduknak átadom, vagy ha már azt sem akarja megengedni, hát zálogban hagyom testi ruhámat, a rajtam lévő ékszeret, órást, mely tárgyakat le is szedtem magamról, csak hogy ily nagy gyalázatnak kitéve ne legyek! — De ez, uraim, mind nem használt semmit. Én a kapitány személyes boszujának áldozata, és a polgári becsületemben halálosan megsebesítve lettem! A kapitány 3—4 hajdu berendelt, és lezáratásomat parancsolta, mondván: fogjátok ezt az embert meg s vigyétek az áristomba. De a midőn láttá, hogy a hajduk nem fognak rögtön az ő kívánságára fülön — szitkozásokra fakadt: fogjátok meg, és vigyétek le az áristomba, már mondtam egyszer nektek. Mit volt tennem? — az erőszaknak engedni kellett, és a rajtam elkövetett törvénytelenéset és gyalázatot békésen tűrni. — Levittek és bezártak!

Ez azonban mind nem volt elég, — a pohárnak színig meg kellett telnie. Szegény nóm, egy 9 és egy 8 éves leánykám, a midőn meggyalázatásomat hírül vették, kétségbe esve, futottak hozzám; vendégloji üzletem minden legkisebb felügyelet nélkül távta nyitva maradt — egy országos vásár napján, emberekkel zsufolva! — Minek következtében nagy része vendégeimnek kontóikat ki nem fizetve szétmentek, sőt mi több, a Schenkben lévő készpénz, fejez és más ruhaneműt ösmertelen tettesek eloroztak. — Károm mintegy 400 ftra rug.

Ennelfogva felhívom e tényre az összes civilisált t. polgároknak becses figyelmét, hogy itéljenek józan belátásuk szerint a kapitány eljárása felett. Továbbá:

Appelálók Sárosmege tekintetes alispáni hivatalának igazságszeretetére, hogy Bártfa város kapitányát törvénytelen eljárása miatt érdeme szerint fenyítse meg, és mélyen meggyalázott pol-

* Az ezen rovat alatt közlettekért sem alak, sem tartalom tekintetében nem vállal felelősséget a szerk.

gári bec-
rajtam
ságot tor-
illető ho-
városnak
10,000 f-
hogy 20
ságot ug-
To-
bírságot
lefizetésé
határidő
akkor re-
végre a
csak —
Bá-

A ..
feliratú
című kö-
szám hoz-

Co

Ein
spruch in
Die
wiederholt
abhielt,
zu einer
Da

Bürgerme-
Bezug d
geltend ge-
und 1850
gnädigste
im Sinn
reits unt

2.
im Vorje
mühle zu
abgehalle
nötigen
der Bürger
liche Mi-
der Herr
terfügung
gen die r

Die
erfüllten
dem Herr
einstimmt
See
die Reihe
leitet un-
gered.

Die
Su
gütrats
Schulrat
Su
durch der
lehenen
(S. A. va
sicht aus-
lern (Selt
abgeben

Daß sich
die Sch
der städt
ihr zugef
den Tag
die einig
(Grund
pünktlich
gang ge-
Die

Unde de
Ausgabe
die dieje
betragt i
D

von 23,
1879: 2
weniger.
R

Passiva.
D

Summe
gen fie
fl. 95 $\frac{1}{2}$
1876. E
jahre sic
jedemfall

ganze U
demzufol
Schlußre-
mungen
D

auf die
bezüglic
Collegiu
glieder d
verleien,

gári becsületeset állítsa helyre, továbbá így a rajtam elkövetett és megneve érdemelt méltatlanságot torolja vissza, hogy jövőre nézve tudja az illető hogy egy polgárban és földbirtokosban ki a városnak egyik legnagyobb jóvedelmét adja és 10,000 frt bérletet fizet — elég garancia van, hogy 20 frt birságot kifizethessen, ha azt a birságot ugyan megérdemli?

Továbbá hadd tudja meg a kapitány is, hogyha birságot szab ezentul valakire — adjon a birság lefizetésére törvényszabta határidőt, és ha a lejárt határidő alatt sem fizettetik le a birság összege, akkor rendeljen végrehajtást az illető ellen, és ha végre a birság behajthatatlan — akkor szabjon csak — a birsághoz megfelelőleg fogságot.

Bártfán, 1877. június 19.

Gyaggyowszky József,

földbirtokos, polgár és regale bérli.

A „Zárszó a magyar nyelv ügyében“ feliratú cikkre beadott „Végreutasz L. urnak“ című közleményt, mint ezuttal elkészített a jövő szám hozza.

Communalangelegenheiten.

Eine Sitzung nach der andern, das ist der Wahlspruch im konstitutionellen Leben.

Die städtische Repräsentanz welche lesthin zu wiederholten Malen Versammlungen und Berathungen abhielt, versammelte sich vorigen Mittwoch abermals zu einer Sitzung.

Nach Eröffnung derselben ergreift der vorliegende Bürgermeister das Wort um zu berichten: 1. daß in Bezug des vom hohen Herar, der Stadt gegenüber geltend gemachten, und aus den bewegten Jahren 1849. und 1850. herkommenden Forderungen, behufs allergnädigsten Nachlassung derselben, das Majestätsgeuch, im Sinne des bezüglichen Repräsentanz-Beschlusses bereits unterbreitet worden ist.

2. Daß bezüglich der, zum völligen Aufbaue der im Vorjahre abgebrannten oberen Mahl- und Sägemühle zu erhebenden Anleihe, laut der in der lesthin abgehaltenen Sitzung der städtischen Repräsentanz, die nöthigen Schritte bereits geschehen sind. Schließlich hat der Bürgermeister der Repräsentanz noch die erfreuliche Mittheilung zu machen, daß Se. Hochwürden der Herr Bischof, Dr. Toth, der Stadtkassa zur Unterstützung der städtischen Armen und Verpflegedürftigen die namhafte Summe von 200 übergeben ließ.

Die Repräsentanz nahm diese Mittheilung zur erfreulichen Kenntniß und wurde für diese edle That dem Herrn Bischof im Namen der städtischen Armen einstimmig der protofollariische Dank votirt.

Herr Bielek Ladislav, der über sein Gesuch in die Reihe der städtischen Bürger aufgenommen wurde leistet unter lebhaftem Zuruf der Anwesenden den Bürgergeid.

Hierauf wurde zur Tagesordnung geschritten.

In erster Reihe gelangte der Bericht des Magistrats und der Finanzkommission in Bezug der Schlußabrechnungen pro 1876, zur Verlesung.

In diesem Berichte wird hervorgehoben, daß die durch den städtischen Buchhalter (számvevő) durchgeführten Schlußabrechnungen im Sinne des XVIII. G.-A. vom Jahre 1871, 15 Tage hindurch zur Einsicht ausgestellt wurden, um den städtischen Steuerzahlern Gelegenheit zu bieten ihre etwaigen Bemerkungen abgeben zu können.

Da jedoch diese gelegliche Frist verstrich, ohne daß sich irgend welche Bemerkungen ergaben, so wurde die Schlußabrechnung zur nochmaligen Überprüfung der städtischen Finanzkommission zugewiesen, welche sich der ihr zugewiesenen Aufgabe an zwei auf einander folgenden Tagen unterzog, die Kassabücher, Journale sowie die einschlägigen Dokumente eingehend prüfte und auf Grund dessen von der tadellosen Manipulation und pünktlichen Führung der Bücher die vollste Überzeugung gewann.

Dem Berichte entnehmen wir folgende Daten: die thatsächlichen Einnahmen belaufen sich zu Ende des Jahres 1876 auf 112,537 fl. 51 kr. die Ausgaben hingegen auf 110,008 fl. 28 1/2 kr., der in die diesjährigen Rechnungen zu übertragende Kassarest beträgt daher 2529 fl. 22 1/2 kr.

Die Aktiva, welche zu Ende 1875 die Summe von 23,534 fl. 29 kr. repräsentirten, betragen Ende 1876: 22,635 fl. 93 1/2 kr., also um 899 fl. 98 1/2 kr. weniger.

Noch günstiger gestalten sich Zifferverhältnisse der Passiva.

Dem während dieselben Ende 1875 sich in der Summe von 81,825 fl. 79 1/2 kr. repräsentirten, betragen sie 1876 nur mehr 74,394 fl. 84. also um 7431 fl. 95 1/2 kr. weniger. Woraus ersichtlich ist, daß die 1876. Schlußabrechnungen im Verhältnisse zum Vorjahre sich nicht unbedeutend, günstiger gestalteten, was jedenfalls nur erfreulich ist.

Der Bericht der Finanzkommission wurde seinem ganze Umfang nach zur Kenntniß genommen, und demzufolge der Beschluß gefaßt, diese überprüften Schlußrechnungen im Sinne der gesetzlichen Bestimmungen dem Komitatusauschusse zu unterbreiten.

Im ferneren Verlaufe der Sitzung wurde der auf die Wiedereröffnung der hiesigen Rechtsakademie bezügliche Beschluß des Permanenz-Ausschusses des ev. Collegiums und im Anschluß daran ein durch 50 Mitglieder der Repräsentanz unterfertigter Beschlußantrag verlesen, in welsch letzterem geltend gemacht wird, daß

in der Sache der Wiederöffnung der Rechts-Akademie — wie die bisherigen Erfahrungen lehrten — ein Fortschritt nicht anzuhoffen sei, solange thatkräftige und für die Sache besetzte Männer sich derselben mit vollem Eifer und Energie nicht annehmen.

Es wird daher beantragt, die Stadt-Repräsentanz möge aus ihrer Mitte ein aus 15 Mitgliedern bestehendes Aktions-Comité entsenden, welchem es zur Aufgabe gemacht werden solle, die Sache nach Kräften zu unterstützen und zu betreiben.

Nach kürzerer Debatte, welche sich um den Punkt drehte, welche Rolle diesem Aktions-Comité und namentlich der Stadt aus deren Mitte dasselbe zu entsenden wätre, zugedacht sei, wurde der Antrag angenommen, und in das Aktions-Comité folgende Herren gewählt:

Dr. Glück Leopold, Holländer Leo, Kofsch Friedrich, Ribichy Albert, Lilla B., Müller Samu, Dr. Munk, Dravay Andráš, Pechy Odön, Petraska Andráš, Podhorányi Mándor, Dr. Propper, Schmied Karoly, Dr. Gyula Schmied, Szentandrassy Jajos.

Die behufs Unterstützung anhergehendete Repräsentation der Raichauer Gewerbe- und Handelskammer in Betreff der gegen die vorkommenden Regalevertürzungen in Vorschlag gebrachten Maßnahmen, wurde zur Kenntniß genommen.

Ebenso eine zu gleichem Zwecke zugesicherte Repräsentation der Arader Gewerbe- und Handelskammer in Betreff des im Zusammenhange mit den Ausgleichsvorlagen unterbreiteten Spiritus-Gesetz-Entwurfes, was vorzüglich schon auch aus dem Grunde geschah, weil die Stadt seit der vollzogenen Einverleibung überhaupt nicht mehr in der Lage ist, an das Ministerium unmittelbare Repräsentationen zu richten.

Correspondenzen.

Ungvár, den 25. Juni 1877.

Löbliche Redaktion!

Meine Thätigkeit als Korrespondent Ihres geschätzten Blattes mit einer Nothpost beginnend, appellire ich vorerst an die ehrenwerthen Leser desselben, daß sie es mir als Augenzeugen eines schrecklichen Unglücks, auf den die schauerliche Scene mächtig einwirkte, nicht für Uebel nehmen mögen.

Unsere Stadt, die mit Feuerlöschmitteln mehr als manch andere Stadt Oberungarns versehen, indem diese nämlich außer einer hübsch ausgestatteten Feuerwehr, noch den wasserreichen Uugh besitzt, dessen Bett deren Mitte durchschneidet; wird vielleicht deswegen auch mehr als andere Städte von Feuerbrunst und Brandstiftungen heimgesucht.

Das merkwürdigste aber bei der Sache ist, daß es selbst den eifrigsten Nachforschungen nicht gelingt, den unheilverursachenden Bösewichtern auf die Spur zu kommen.

Sorglos und vergnügt gehen gewöhnlich die Stadtbewohner zu Bette, und werden gar oft vom düster klingenden Tone der feuersignalisirenden Glocke in den süßen Morpheus-Armen daran gemahnt, daß sie ihr Leben als Beute davon zu tragen haben.

In der Nacht vom 22. auf den 23. l. M. wurden ebenfalls, die friedlich sich wägnenden Bewohner der Komitatsgasse von jenem unheimlichen Glockenton in ihrem besten Schlafe gestört; welche um noch mit heiler Haut davon zu kommen, im Adamstoßum ihre Wohnungen verlassen mußten.

Das Umsichgreifen der verheerenden Gluthen war furchtbarer denn je; im Nu stand die ganze Gasse in lichterlohen Flammen.

Der Anblick war schrecklich! doch weder das Jammern der Armen, noch das verzweiflungsvolle Schreien der Reichen, und nicht einmal der Sturm der sich tummelnden Feuerwehr vermochte das wüthende Element zu dämpfen.

Alles mußte der frevelhaften Laune des Mißgeschicks überlassen werden, das ungeheure Verwüstungen angerichtet.

Die Armen sind um ihr weniges „Nichts“ gekommen, die Reichen verloren ihre Habe, und haben selbst nach den feuerfesten „Werthheimer-Cassen“ die wie in einem „Schmelzofen“ aufgelöst wurden das bloß einfache Nachsehen.

Der einzige Trost in dieser verzweifeltsten Lage der Verunglückten besteht darin, daß sie froh sind, mindestens ihre gelunden Glieder gerettet zu haben, und die in Aussicht stehende außerordentlich reiche Ernte durch welche sie ein ferneres Fortkommen zu erwarten hoffen.

Rózsavölgyi.

Die Bierbrüderschaft.

Unter diesem Titel bringt die 71 Nr. der Raichauer Zeitung folgenden Artikel:

„Das kön. Ministerium für Ackerbau, Handel und Gewerbe hat mit Erlass vom 12. Juni l. J. 3. 11,066 eine wichtige principielle Entscheidung in Angelegenheit der Bierbräuerei getroffen.“

In Leutschau, Eperies und andern Städten Ungarns bestanden seit alten Zeiten die sogenannten Bierbrüderschaften, welche ihre Gerechtigkeiten aus Maßlo's, Sigmunds und — der Himmel weiß, welchen Königs Zeiten her datiren, und welche in einzelnen Städten das ausschließliche Recht hatten, auf dem Territorium der Stadt Bier zu brauen und Bier auszuwickeln.

Die Behörden einiger Städte halten sich nun berechtigt, den Verkauf von fremder Erzeugung auf dem Territorium der Stadt zu verbieten und den betreffenden Industriellen die Erwerbung eines Gewerbebescheines unmöglich zu machen.

Ähnlich ging die Behörde der Stadt Eperies vor, welche der hiesigen Bayer und Com. lichen Bierbräuerei verbot, in Eperies eine Transito-Bierneiederlage zu errichten.

Die Stadt Eperies stützte sich bei diesem Vorgehen auf alte lateinische Schutzbriefe und ließ das Gewerbegesetz, welches mit diesem vermoderten Pergamentfrum gründlich aufgeräumt hatte, ruhig unbeachtet.

Das kön. Ministerium entschied nun über Intervention der Raichauer Handels- und Gewerbebescheiner dahin, daß der erwähnten Firma die Errichtung einer Niederlage in Eperies anstandslos zu gestatten und ein Gewerbebeschein ausstellen sei.

In seinem Erlasse erklärt der Minister: der Engroshandel mit Bier sei frei und könne nicht den Gegenstand eines Regalrechtes bilden und sei die Gewerbebehörde der Stadt Eperies nicht berechtigt gewesen, die Ausfolgung des Gewerbebescheines zu verweigern, da im Sinne des §. 104 des Gewerbegesetzes alle mit diesem Gesetze collidirenden Gesetze, Maßregeln, Gerechtigkeiten und geleylichen Gebräuche außer Kraft gesetzt sind.

Diese Entscheidung des kön. Ministers wird die Mitglieder der mittelalterlichen Bierbrüderschaften sehr unangenehm berühren.

Uns aber will bedünken, daß es denn doch lächerlich ist, gegenüber der heimischen Bierproduction verrottete Privilegien geltend zu machen, während man dem österreichischen Bierproduzenten auf Grund des Zollvertrages gestatten muß, sein Bier frei und unbehindert einzuführen.“

Wir haben diesen Ausführungen der „R. Z.“ nur hinzuzufügen, daß unierer Ueberzeugung nach die freie Konkurrenz unzeren Bierproduzenten nicht schaden kann, zumal eben das Eperieser Bier derzeit in einer solchen Dualität erzeugt wird, daß die Veränderung desselben durch fremde Productionen kaum zu befürchten wäre.

Kleine politische Rundschau.

Die vom Kriegsschauplage eingelaufenen wichtigsten Nachrichten sind im Nachstehenden enthalten.

Ueber die beiden am 23. und 24. d. M. von den Türken siegreich zurückgeschlagenen Angriffe der Russen auf Batum liegen folgende Nachrichten aus Konstantinapel, vom 26. d., vor:

Am Samstag griffen die Russen die Befestigungen von Batum an, drei Stürme wurden blutig abgeschlagen, der Kampf währte bis 7 Uhr Abends. Derwisch Pascha kommandirte. Am 24. wurden die Angriffe erneuert, aber wieder zurückgeschlagen. Die Russen verloren 1500 Mann und mußten die vorgeschobenen Positionen aufgeben; sie verloren auch viel Munition.

Ein Telegramm des Gouverneurs von Trapezunt meldet: Die Russen griffen am Samstag die besetzten türkischen Positionen von Batum an, der Kampf war sehr heftig, die Russen wurden nach mehreren, unter dem Schutze der russischen Artillerie unternommenen Sturmangriffen zurückgeworfen, sie verloren 2000 Tode.

Eine Depesche Derwisch Pascha's aus Batum vom 25. d. meldet: Am Samstag griffen mehrere russische Kolonnen die türkischen Positionen an, wurden jedoch zurückgeworfen; der Verlust der Russen war 1000 Tode, die Türken hatten 60 Tode und 150 Verwundete; am Sonntag erneuerten die Russen ihren Angriff, wurden jedoch abermals zurückgeworfen und gezwungen, die erste Operationslinie aufzugeben; die Russen verloren 1500 Tode; der Verlust der Türken war unerheblich.

Aus Widdin, Nikopolis, Pyrgos — zwei Meilen oberhalb Rustschuk — ferner aus Rustschuk und Sifstowo wird über fortgesetzte Kanonaden von beiden Seiten berichtet. Bei Nikopolis wollten die Russen einen Uebergang forciren, erlitten aber große Verluste. Von Rustschuk aus werden die russischen Batterien und Schiffe bei Giurgew bombardirt.

Bei Pyrgos finden täglich heftige Kämpfe zwischen türkischen Batterien, drei Monitors und Irregularen, sowie russischen Batterien, acht Torpedobooten und Infanterie statt. Letztere trachtet vergebens, sich auf der Insel festzusetzen. Zwei russische Torpedoboote wurden kampfunfähig gemacht. Die türkischen Monitore haben bisher nicht gelitten. Gegenüber Pyrgos lagern drei russische Bataillone, zwei Feldbatterien und größere Kavalleriemassen. Bei der am 25. g. stattgehabten Frühkanonade scheinen schwere Geschütze mitgewirkt zu haben. Die Türken haben hinter der Donaulinie Nikopolis-Sifstowo bei Strigeno, Turka-Silva und Novoelo bedeutende Truppenmassen konzentirt, und macht man sich daher auf einen harten Kampf gefaßt.

Tagesneuigkeiten.

Necrolog. In Schloß Hertack verschied am 23. d. M. Analia Freifrau v. Bussek, geb. Gräfin Roman Auenhoven.

Kindergarten. Der erste Jahrgang der vom hiesigen Kindergarten ins Leben gerufenen Spielschule, findet heute Samstag am 30. Juni, mit einem im Schulgarten (Novatischer Grund Grabengasse) Nachmittags 3 Uhr abzuhaltenen öffentlichen Kinderfeste seinen Abschluß, wozu alle Eltern und Kinderfreunde hiemit freundlich eingeladen werden.

Herr Kapellmeister Hajek nimmt in der heutigen Nummer aus Anlaß seines Abgehens von Eperies Abschied von seinen hiesigen Freunden und Bekannten.

Unser Publikum wird dem Scheidenden für die zahlreichen genussvollen Stunden, deren es durch seinen unermüdbaren Eifer, Kunstsinne und gründliche Fachkenntnis theilhaftig wurde, jedenfalls stets freundliche Erinnerungen bewahren.

Der zweite Feuerweh-Abend findet wie immer das Wetter günstig sein wird — morgen statt.

Das Nähere wird durch Plakate zur allgemeinen Kenntniss gebracht.

Im hiesigen kön. kath. Gymnasium wird das Schuljahr heute mit dem üblichen Ledeum und einer darauf folgenden Feierlichkeit, welche im Winter-Turnsaal stattfinden wird, beschlossen, wozu die P. T. Eltern und Freunde des Instituts eingeladen werden.

Im **Sobovár Dilettantentheater** findet nächsten Samstag, d. i. am 7. d. M., zum Vortheile der dortigen Feuerweh-Compagnie eine Dilettantenvorstellung statt, bei welcher Gelegenheit zwei einaktige Lustspiele zur Aufführung gelangen.

Karten können in der Handlung des Herrn A. Zelinka im Vorhinein gelöst werden.

Bei **Musikfängen** findet morgen Nachmittag in den Lokalitäten der Bahnhofrestauration eine gemüthliche Reunion statt.

Verbrannt. Eine hier im Dienst stehende Magd beging dieser Tage die Unvorsichtigkeit sich den Sparherdplatten so zu nähern, daß ihre Kleider Feuer fingen. In einem Nu stand sie in Flammen und nur mit Mühe konnte sie der Todesgefahr entzogen werden. Die Beschädigte befindet sich gegenwärtig in ärztlicher Behandlung.

Mehrere Herren-Mitglieder der Frisirscheischen Theatergesellschaft veranstalteten am 25. d. M. in den Lokalitäten der Bahnhofrestauration ein Abschiedskonzert.

Juliball. Im Bade Szinye-Lipocz findet am 1. Juli ein Ball statt. Da die in Lipocz vorigen Sommer abgehaltenen Unterhaltungen recht animirt waren, so wird sich dort wahrscheinlich auch aus diesem Anlasse ein tanzlustiges Publikum einfänden.

Die angefündigten militärischen Maßnahmen **Oesterreich-Ungarns** in der Orientfrage finden wie ein **Budapester Journal** schreibt, bereits ihren ersten praktischen Ausdruck in der Verstärkung der XVIII. Infanterie-Truppen-Division von der Territorial-Verhörde. Die erwähnte Truppen-Division war nämlich bis nun mit dem Militär-Kommando in Zara unter dem Befehle des k. k. M. Baron Rodich vereinigt, hat aber — wie man uns berichtet — mit dem jüngst erschienenen Personal-Verordnungsblatte für das k. k. Heer in der Person des k. k. M. Baron Stefan Soanovic einen eigenen Kommandanten erhalten. Zum Generalstabs-Chef wurde der Oberst-Lieutenant im General-Stabskorps Anton Vötner ernannt.

Ein Monstrum. Am 20. d. M. schreibt die „Neutra-Trenchner Zeitung“ wurde hier die Frau eines Müllergesellen von einem toten Kinde entbunden; daselbe hatte an den Stellen der Wangen je ein Gesicht, wovon das eine wohl weniger ausgebildet, Nase und Mund, aber nur ein Auge und einen Ohrenstumpf hatte; das Nützgrat war offen, sonst der Körper vollkommen gut geformt. Das monströse Geschöpf wurde von dem assistirenden Arzte Dr. Philip Wiliger dem Krankenhause übergeben, wo es in Spiritus verwahrt bleibt, bis es seinerzeit einem hauptstädtischen Institute überliefert werden wird.

Für Komitats-Ingenieure. Der ung. Kommunikations-Minister hat in Ausführung des VI. Ges.-Art. vom 3. 1876 verfügt, daß nachdem die Stellen der Komitats-Ingenieure mit Ende dieses Jahres aufhören und deren Ämten an die kön. Bauämter übergehen, die gegenwärtig dieses Amt bekleidenden Ingenieure, wenn sie ihre theoretischen und praktischen Kenntnisse nachweisen können, bei den bestehenden kön. Bauämtern Verwendung finden werden. Infolge dessen werden die Komitats-Ingenieure aufgefordert, falls sie auf die letzterwähnten Stellen reflektiren wollen, ihre diesbezüglichen mit Dokumenten adjungirten Gesuche bis 1-ten August d. J. an das Bezugspräsidium einzusenden. Nachdem aber die Ingenieure der k. Bauämter einen konkreten Beamten-Status bilden, so können die Retraktirenden nicht in ihrem resp. Komitaten sondern, je nachdem es die Nothwendigkeit des Dienstes erfordert, zu welchem immer kön. Bauamte des Landes eingetheilt werden.

Gemeinnütziges.

Der Wurm im Holze. Verschiedene Arten Käfer leben in ihrem Larvenzustande in dem Holze, das wir für unsere Wohnungen und Möbel verwenden. Sie können in längerer oder kürzerer Zeit bedeutenden Schaden anrichten, und ist die Frage: Wie kommen sie in unsere Möbel, wie leben sie und wie vertilgt man sie? gewiß eine berechtigete. Der Name Holzwurm ist wissenschaftlich betrachtet ein unrichtiger, denn die gelblich weissen Thierchen, die man im Holze antrifft, sind keine Würmer, sondern Larven, die sich verpuppen und dann als Käfer auferstehen.

Das Wort wurmförmig ist folglich auch nicht ganz richtig, hat sich aber trotzdem das Bürgerrecht erworben.

Ein Holzwurm entsteht aus einem Ei, welches der Käfer auf das Holz der Möbel legt, entweder ganz äußerlich, was selten vorkommt, oder in eine Spalte oder in ein von ihm genagtes Löchlein. Die Larve, die schon bei der Geburt mit harten Kliefen versehen ist, nagt sich ferner einen Weg durch das Holz, lebt von dem Holze und nimmt beständig an Länge und Umfang zu, wodurch auch der Canal, den

sie gräbt, allmählig meiter wird. Dadurch werden die Thiere gezwungen, stets vorwärts zu eilen, indem ihnen der Rückzug abgeschnitten ist. Sind sie am äußersten Ende angelangt, so machen sie oft kehrt und erweitern ihre Gänge mehr und mehr. Endlich nagen sie sich eine ziemlich geräumige Höhle, in der sie sich zur Puppe umwandeln und als solche den Winter verbringen. Im Frühling schiebt die Puppe ihr sehr dünnes Häutchen von sich ab und ist dann noch ein weicher, hellgefärbter Käfer, der allmählig dunkler wird, und dessen Haut, Füße und Mundtheile härter werden, und der sich dann eine Deffnung bis in die Außenwelt nagt. Dies geschieht im Juni oder Juli; alsdann begatten sie sich, das Weibchen legt wieder Eier, und das Leben einer neuen Generation beginnt. Der Käfer scheidet nicht mehr zu fressen, wohl aber Löhler zu nagen, so daß das Staubmehl, welches man unter, und bei den Löhlein liegen sieht, von den Käfern und nicht von den Larven her stammt. (Schluß folgt.)

Vermishtes.

Schämen Sie sich, Döring! fuhr ein Gymnasiallehrer einen Primaner an. Ihr Vater ist so ein Flegel und Sie ein solcher Ehrenmann! Klein, ich meine Sie sind ein Ehrenmann und Ihr Vater ist ein Flegel! Oder vielmehr Ihr Ehrenmann ist ein Flegel und Sie sind ein Vater! Zum Teufel — Ihr Flegel ist ein Vater und Sie sind ein Ehrenmann! Döring — Sie lachen auch noch — Sie — Ehrenvater eines Flegelmannes, — nein, — Sie — Vaterflegel! — Gehen wir zur Lektion über!

Warum wähltest Du Dir denn so eine kleine Frau? Fragte Jemand seinen Freund. — „Sieh“ — antwortete der Gefragte, „ich betrachtete die Frauen als ein nothwendiges Uebel, und wählte daher unter den Uebeln das Kleinste.“

Was ist das Leben? — Das Leben ist jene unheilbare Krankheit, an welcher noch alle Menschen gestorben sind, und die nur jene überleben, die nicht geboren werden.

Die Frauen haben zwei Hauptwaffen: die Schönheit und die Zunge. Je mehr die erste an Glanz verliert, desto mehr gewinnt gewöhnlich die zweite an Schärfe.

Was ist der Zahnarzt für ein Mensch? — Es ist ein Mensch, der seinen Mitmenschen die Zähne ausreißt, damit er für die Seinigen etwas zu beißen bekommt.

Nichts. Zu einem Verzweifelnden tritt ein theilnehmender Freund: „Was ist Dir, was schreist Du, was seufzest Du?“ — „Ueber mir selber!“ — „Geht Du, Narr, wer wird sich über Nichts den Kopf zerbrechen?“

Ein Augenarzt von großer Ruhmredigkeit, aber geringen Kenntnissen, rühmte in einer Gesellschaft die Vortrefflichkeit seiner Salbe, die er den Augenkranken zu geben pflegte. Ein Anwesender versicherte: „Ihre Salbe, ich weiß es aus eigener Erfahrung, ist von der Art, das man die Augen mit Nichts heilsamer bestreicht.“

Komische Begrüßungsarten. Die Papuas-Neeger in Borneo reuen, so wie einer des andern ansichtig wird, gleich wüthenden Widder mit den Köpfen gegen einander. Dieser schöne und heroische Grutz wird so lange wiederholt, bis einer ohnmächtig am Boden liegt, dann geht der andere stolz vorüber. — Die Lappländer stellen sich beim Begegnen mit dem Rücken an einander und rufen sich durch Druck und Gegendruck aus dem Gleichgewicht zu bringen. Wer den andern am weitesten fortschnellt, ist der höfliche Mann. — Die Grönländer reiben sich mit den Nasen einander. Die Eskimos schlagen sich bei der Begegnung rasch die Köpfe über dem Kopf zusammen, als ob sie es für eine Schande hielten, das Gesicht zu zeigen; die Niponezen dagegen rutschen auf den Knien an einander vorüber. Bei Erblickung eines ihrer Hauptlinge schlagen sie knieend mit der Stirn auf den Erdboden, bis ihnen dieser aus dem Gesicht ist. — Am bequemsten grüßt man sich in Jesso. Da macht man dem Begegnenden aus Höflichkeit Platz, indem man sich auf die bloße Erde setzt. Der andere aber thut dasselbe und nur der Unhöflichere steht zuerst wieder auf. Weil diese Ceremonie oft lange dauert, so hat dort das Jahr 80 Wochen, wovon man 28 dem Höflichkeitsfugen einräumt.

Kranke. Ein Arzt wurde zu einem Kranken gerufen. Er verschrieb ihm einen Trank, von dem er alle zwei Stunden einen Esslöffel nehmen sollte, und sagte der Frau, sie möchte darauf sehen, daß dies pünktlich geschehe. Die Arznei wurde gemacht, es stand auf der Etikette des Glases: „Zuvor tüchtig geschüttelt; alle zwei Stunden einen Esslöffel voll.“ Am folgenden Morgen bejuchte der Arzt den Kranken wieder, und fragte gleich beim Eintritt dessen Frau: „Hat der Patient die Medicin gehörig bekommen?“ — „Nur einmal.“ — „Wie so?“ — „Es war nicht möglich.“ — „Weshalb?“ — „Ich und die Magd haben ihn tüchtig geschüttelt, aber er sträubte sich mit Händen und Füßen.“ — „Was, den Kranken?“ — „Es steht ja ausdrücklich auf dem Bittel an dem Glase mit dem Trank.“

Fruchtpreise vom 28. Juni 1877.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	9.25	9.50
Weizen „ 100 „	„	11.—	11.50
Gerste „ 100 „	„	7.50	8.—
Hafers „ 100 „	„	4.50	6.—
Weizen „ 100 „	„	7.50	7.75
Erbsen „ 100 „	„	8.—	10.—
Linsen „ 100 „	„	8.—	12.—
Böjolen „ 100 „	„	8.—	9.—
Erbsen „ 100 „	„	—	—

Die in **Bien** am 23. Juni gehobene Zahlen:

52, 30, 23, 3. 9.

Die nächste Ziehung ist am 8. Juli 1877.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

Aus Anlaß meines Abgehens aus Eperies, sage ich allen meinen Gönnern, Freunden und Bekannten, für die wohlwollende Theilnahme, freundliche Anerkennung nebst dem innigst achtungsvollsten Danke, ein herzliches Lebewohl.

Ig. Hajek,

Kapellmeister im k. k. F.-Z.-M. Ritter v. Schmerling

128

815. sz. K. ig.

126

Pályázat.

Sárosmegye raszlavicai szolgabírói járásának ternyei szakaszában f. évi június 30-ától a körjegyzői állomás üresedésbe jő; melynek választás utjání újbóli betölthetése céljából — az 1871-ik évi XVIII. t. c. 83. §-hoz képest, ezenel pályázat hirdettetik.

A választás határnapjául f. é. július hó 14-ik napjának d. e. 10 órája Ternye községébe tüzetik ki.

Ennek folytán felhivatnak mindazok; kik ezen 400 frt évi fizetés s 50 frtnyi lakpénzzel javadalmazott körjegyzői állomást elnyerni óhajtnak, hogy a fentidézett t. c. 74., 75. §§-ban előirt kellékekkel felszerelt írásbeli folyamodványaikat a választási határidőn belül az alulírott szolgabírói hivatalhoz nyújtsák be.

Kelt, Hertneken 1877. évi június 15-én.

Raszlavicai járásbírói hivatal:

Semsey Géza,
szolgabíró.

Das Haus Nr. 137 Schmiedgasse, im besten Zustande und feuerficher ist sofort unter sehr günstigen Bedingungen zu verkaufen oder vom 1. August ab zu vermithen.

Das Nähere bei

A. Floegel

zu erfragen.

127

Das auf der oberen Vorstadt Leutschauer Straße, Conscriptions-Nummer 115. gelegene Haus sammt Garten ist aus freier Hand zu verkaufen und das Nähere in dem Geschäftsgewölbe des Herrn Eigenthümers **Stefan Lintner** zu erfragen.

125 1-3

Egészségügyi - hatóságilag megvizsgáltván s az egzségre nézve teljesen ártalmatlan szernek találtatott!!

„PURITAS“

haj-ifjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfesték, hanem tejnemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy öszhajajakat megifjít, azaz lassankint még pedig legkésőbb tízenégy nap alatt ama szint visszaadja, melylyel eredetileg bírt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérel átvont vankoson aludni, és a gőzfürdőket használni, a festékeknek nyoma sem vehető észre, mert á

„Puritas“

nem fest, hanem ifjítja, és pedig a leghosszabb és legdusabb női hajzatot és a férfi haját és szakállát. Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai szeptikdésnél 20 krral több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto**, Bécs, Mariahilferstrasse 38. szám.

Óvás a hamítás és utánzástól.

A t. cz. vásárlók felkérretnek czégünkre. — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigoruan ügyelni, mivel „haj-ifjító-tej“ czime alatt utánzások is léteznek. 104 5-25

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fűtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	5 frt — kr.
Félévre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezekből fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

az

EPERJESI LAPOK

című

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 frt — kr.

Félévre 2 „ 50 „

Negyedévre 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postaltalvánnyal eszközölhetők.

Felhívás a közönséghez.

23073 sz. Magyar királyi belügyminister valamennyi törvényhatóságnak. A Párisban levő cs. és kir. magyar-osztrák nagykövetségnek értesítése szerint, egy idő óta kereskedősegek, pincérek, kézművesek és munkások nagy számban mennek ki az osztrák-magyar monarchiából Párisba azon téves feltevésben, hogy ott a világiállítás alkalmából könnyen fognak munkát találni, mi azonban csalódás, minthogy Párisban minden szakbeli munkás elégséges számban található és e miatt idegeneknek, kivált ha a nyelvet nem bírják, nem csak keresetre nincs kilátásuk, hanem a legnagyobb nélkülözéseket kénytelenek szenvedni és végre hazájukba ismét visszatérni. — Sem a cs. és kir. nagykövetség, sem a cs. és kir. főügynökség, sem végre az osztrák-magyar segély-egylet, mely csak a Párisban letelepedett osztrák-magyar alattvalók számára alapított, és kizárólag tagjainak önkényes adakozásaira van utalva, nincs azon helyzetben, hogy az oly nagy számban oda érkező honfiakat segíyezhetné. — Tekintettel a felhozott körülményekre szükséges, hogy azon magyar alattvalók, kik munkakeresés végett Párisba szándékoznak utazni, a dolgot mibenlétéről felvilágosíttassanak, és szándékuk kivételéről visszatartassanak, mert a szükséges fenntartási költség nélkül Párisban azon veszélynek vannak kitéve, hogy a hatóság velük mint csavargókkal bánék el. Felhívom ezeknél fogva a törvényhatóságot, hogy a fentebbieket a legkiterjedtebb módon, különösen a hírlapok útján is tételesen közölje és intézkedjék, hogy azok kik munkakeresés végett Párisba szülő utlevélért folyamodnak, kötelesek legyenek eltartásuk biztosítását kimutatni s csak is ilyenek számára a mennyiben egyébként is akadály fenn nem forog, hozható utlevelek kiállítása javaslatba. — Budapest 1877. évi június hó 11-én. Tisza s. k.

Végválasz L. urnak.

Midőn az Ön névbetűje alatt megjelent „A magyar nyelv” ügyét tárgyzó cikkeiben közölt nézetem, nézetem szerint téves állítás által inditva éreztem magamat ellenészrevételeimet e lap két számában megjelent fejtegetésben előadni, semmi egyéb szándékom nem volt, mint ez észrevételek által a nagy érdekű tárgy körüli eszméinket tisztázni, s elmondván a magamét, szerényen lelépni ismét a debatte teréről.

E szándékom kivételében mindvégig megtartottam azon, Ön által is elismert higgadt, s kétségtelennül lovagias hangot, melyet két okból láttam szükségesnek, először: mert más hangon vezetett debatta egyáltalán nem szívesen bocsátokozom, és másodsor, mert az úgy oly természetű volt, hogy kiméletet parancsolt ellenfelem irányában, kit mint több ízben hangsúlyoztam: *érdektársamnak* tekintettem, mivel csupán modora, a cél követésére választott útja tekintetében nem értek egyet. Tettem ezt, azon jóhiszemű meggyőződésben, miszerint hasonérzelmű egyénnel állók szemközt, ki habár tán nézeteit nyilatkozatom után is fenntartandja, — mit rosz néven sosem tudnék venni, mert nem tartom magamat csalhatatlannak és nem erőszakolom rá véleményemet senkire, — teendő ezt az iránta tanusított finom és sima modor méltánylása- és viszonzásával. Hogy e várakozással kecségettem

magamat, azt ám rójjá föl azon *optimismusomnak*, melybe Ön oly szívesen kapaszkodik.

Ezen várakozásomat megcsalva láttam, midőn a 26-ik számban megjelent „Zárszában”, oly kifejezéseket olvastam, melyek, távol attól, hogy bosszuságra indíthatk volna, csak sajnálatot kellettek bennem azon tapasztalat által, hogy a *legjobb intenció gyakran mennyire elhibázza útját és eszközeit!*

A mi magát a szóban forgó *tárgyat* illeti, erre nézve eléggé bőven fejtettem ki már nézeteimet, hogy ezáltal csak egyszerűen L. úr, vagy — az ő stylistikájával élve — „L.” modorára s említett *egyes kifejezéseire* szoritkozom.

A hosszadalmas „Zárszó”-ra nagyon ráillik a jósolat:

„Vous serez étonné quand vous serez au bout,
De ne leur avoir rien persuadé du tout.”

Benne L. úr roppant pathosszal előadja, hogy az ő útja mindig a legegyszerűbb, tuskén bokron, hegyen völgyön keresztül, valószínűleg desperatióból, mert, — mint mondja, — az augurok nem akarnak vidám arccal tekinteni rá, (ugyan mit véteit nekik?) atyai tanácsokat ad nekem gondolataim világgabocsátása iránt, melyeket én sosem kértem; tudatja, hogy léteznek ilyen meg amolyan című magyar szépirodalmi lapok, — melyeket én már becses értesítése előtt is voltam bátor ismerni, s melyek egynemelyikét szívesen sorozom a megelőző cikkemben *kivettek* közé, — vádol, hogy értekezéséből olyan dolgokat vonok ki, a miket ő nem mondott, (ugyan mit?), utasítást ad, hogy *öt újjanon számoljam meg ezt amazt* (ez aztán a helyhez és tárgyhöz mért stylistika!), dicsékszik, hogy neki milyen *„realis fantasiója”* van! (gratulálok!), kijelenti, hogy ha Párisba megy, nem fogja hazafiatlanságnak tartani a francia színházba elmenni, (Franciaország valóban köszönettel tartozik Önnek e nagylelkűségért!) kardot ránt mindazok ellen a kik Geröfy társulatával megelégedve nincsenek; beszél Lendvay, Egressyról, kik a színpadon való „folytonos forgolódás” által lettek nagyokká s végül roppant heroikus hangon egy axiomával „torolja vissza” az én „hittvallás”-omat, (melyet „hiányos dilemmá”-nak csúfol.) voltaképen más szavakkal csak épen ugyanazt mondva a mit én mondtam, miután az egyenlő jellegű szintársulatok között én is, — s ezt minden becsületes magyar embertől elvárom, — a magyarnak adok abszolút elsőlépést.

Allításaira nézve engedjen meg csak néhány helyreigazítást. L. úr, ha az neki örömet okoz, bátran elhíhet *mindent* a mit a hírlapok „pengetnek”; ez oly privátjux, melytől senkit eltiltani nem lehet; de legyen szíves ezt *másoktól nem követelni!* Másrészt: én biztosíthatom L. urat, hogy legalább is nem kevésbé megbízható forrásokból, mint a melyekből ő merített, tudom, hogy a „Deák Ferenc” és „El e még Petöfy?” s más hasonló classicitású darabok színrehozója eddig még a budai színpadon nem aratott halhatatlan babérokat; s továbbá: azt szívesen elhiszem, hogy Geröfy jobb erővel szerepel Budán mint itt, — a mivel ugyan még nincs sok mondva, — hanem, hogy miért volnánk mi kötelesek a silány társulatot dicsőíteni csak azért, mert az *talán valaha* jobb is lesz? ezt belátni nem tudom s nem is hinném, hogy L. uron kívül valaki más belátni tudná.

A mi végül az én „*óslis felfogásom*”-at illeti, erre nézve már igazán mondhatom: *difficile est satiram non scribere*. Reméllem, hogy Ön, L. úr, kinek oly „realis fantasiója” van, volt az egyedüli, ki cikkemből azon nézet nyilvánulását be-tűzte ki, mely a színész „komédiás”-nak tekintsi a „kicsapott diákból lett vándorszínész” megveti; a „replicázással” kár volt magát échauffiroznia, mert az én megtámadott állításom a *vándorszínészre általában* vonatkozott, és semmivel sem mondtam, hogy az L. ur szerint borbélylegények és kellerekből lett német színészeket ki akartam venni alóla. Miért akarja Ön oly magasztos erkölcsi fényben jeleníteni meg a vándorszínész eredetét? miért lát megvetést egy egyszerű, tagadhatlan statisztikai tény említésében, holott egyszerű senki sem tagadja, hogy épen a magának vad hévvel utat törő lángész büjt gyakran a „kicsapott diák” köntösébe s másrészt ama tény, hogy a vándorszínészet legnagyobbbrést pályájukat köny-

nyelműen odahagyó egyénekből toborzza utjancit ép oly kevésbé lehet *jó eredmény mellett* dehonostáló magára a vándorszínészetre nézve, mint a mily kevésbé emelhetné egy rosz eredményeket felmutató szintársulat reputációját az, ha Önnek sikerülne az Ön *modern felfogásával* bebizonyítani, miszerint valamennyi tagjai kipróbált jellemű erényhősök?

Eltekintve azonban a felsoroltaktól és még másoktól, vannak a „Zárszó”-ban passusok, melyekben L. úr annyira elragadtatja magát a csata hevétől, hogy szavai valósággal Don Quixotte szélmalomharcára emlékeztetnek. Ilyen passusok pl. a hol kijelenti, hogy ő keserű tapasztalatait „a mindennapi életből, a létező tényekből” meríti, nem az én „*cikkeimből*” (!) továbbá a hol azt mondja, hogy az én eljárásom „nem fér össze az észszel” s hogy ilyeket állítani „*határos a lelkiismeretlenséggel és még valamivel*” (ugyan mivel édes L. úr?) és így tovább. Lássa uram! ha Ön az oly magasztos eszmék bajnokának nimbusával akkor megjelenni, akkor le kellett volna mondania a hasonló kifejezésekről, melyek azonfelül, hogy furesza világitást vetnek Önre magára, senkit sem fognak véleményének meghódítani. Figyelmeztetem Larochefoucauld egy kitűnő maximejára mely azt mondja, hogy *ép azoknak, kik legkevésbé tudják az ellenvéleményt elűzni, leggyakrabban nincs igazok*; s valóban, az oly szükségtelen heveskedés a minő fentebb idézett gondolatziakraiban nyilvánul kiáltóbban hirdeti, hogy Ön *leggyőzeze* érzi magát, mintsem hogy azt „Zárszáva” minden tiradejaival elleplezhetné. A mi pedig az én „*cikkeimet*” illeti, — Ön uram az Ön „*realis fantasiójával*” — meritheti tapasztalatait a honnan tesszik, de *cikkeimnek* hagyjon békét s ne higgye, hogy azokat épen csak az Ön számára irtam.

Egyáltalán kár volt magát annyira elragadtatnia. Ha ön oly erősen bizik meggyőződése helyességében, mint Numa Pompilius az oraculumban, akkor Ön irigylendő ember, de jegezze meg, hogy a *hazafiságot nem kapta monopolium gyanánt*, s nem szabad hazafiatlanságot látnia benne, ha valaki mindjárt mindenben és a legapróbb részletekig el nem fogadja az Ön nézeteit; elhitheti, hogy az én meggyőződésem, — s bizonyosan nem az enyém egyedül az a melynek kifejezést adtam, — nem olyan szerkesztői, hogy azt egy könnyen másra lehessen fordítani s legkevésbé az olyan szellemi boxerekkel, a minőkhez a „Zárszó”-ban folyamodik.

Midőn ilykép Öntől és az Ön „*realis fantasiójától*” búcsút vennék, engedje meg, hogy még egyszer elismételjem, miszerint magának kell tulajdonítania, ha eredeti intenciótól elterelítette, e sorok által oly ténre lépek, melyre Ön mutatott utat, s nem örömet látom, hogy e vita továbbhúzása által olcsó babérok utáni áhítozás gyauúja ér, mely babérokat pedig szívesen átengedem Önnek. Miután azonban L. úr jó tanácsokban oly bőkezű, fogadjon el viszonzásúl tőlem is egyet. Tisztelem buzgóságát, melylyel nemzeti nyelvünk érdekében küzdeni akar, de arra kérem: kimélje erejét az ellenség számára, s ne puffogtassa el puska-porát idehaza tüzi-játékra; *ha pedig vágni akar, vágjon előre, a hol az ellenség van, ne hadonázzon hátrafelé a hol eltárai állanak*. Egyáltalán jobban tenné, ha nem provocalna oly küzdelemet, melyben magának és ügyének többet árt mint használ. Önnek a polemiában csak két fegyvere, illetőleg instrumentuma van: az egyik a kesergő furolya, a a másik a dorong; miután pedig én ezek egyikével sem szeretek concurrálni, az érdekes szellemi harcot magam részéről ezennel befejezettnek nyilvánítom, s ennek kijelentése folytán elvárom az Ön lovagiasságától, hogy ezen cikkem ellen netán fölmerülő kifogásait vagy sérelmeit privát úton hozandja tudomásomra. B. A.

Az eperjesi kir. kath. főgymn. iskolai zárünnepélye.

Az eperjesi kir. kath. főgymnasium, mint annak idején e lapokban előlegesen jelezve volt, június 30-án tartotta meg iskolai zárünnepélyét.

El nem mulaszthatjuk, hogy a fontosabb mozzanatokról a t. c. közönséget értesítsük.

Az ünnepély a szokásos háladó istentisztelettel vette kezdetét, melynek tartama alatt az ifjúság négyes férfikara emelte az ajtatosságot; ennek befejezte után az egész tanártestület s az ifjúság a téli tornaterem helyiségébe vonult. Vendégek is szép számmal valának jelen. Itt először ugyancsak az ifjúság négyes kara egy hazafias himnust énekelt el szabatosan, mire Dubravszky Róbert végzett VIII. o. tanuló szavalta el érzéssel Petőfinék a „Hazáról” című költeményét. Majd a gymn. igazgató emelt szót s hű vonásokkal esetelte az elüti tanév fontosabb mozzanatait, mi közben a nagylelkűleg felajánlott jutalmakat is kiosztotta az ezekre magukat érdemesített tanulók között. Ezután Kizák János szintén végzett VIII. o. t. mondott gondosan elkészített s jól előadott beszűbeszédet, melyre az igazgató, Nuber Sándor, válaszolt a nála megszokott szónokias hévvel és velűsen, kiemelvűen beszűdében, hogy míg egyrészt az intézetből távozók s a felsűbb iskolába lépők a jűvűben is kitarút buzgalommal munkálkodjanak a tudományok mezején és rendűletlen becsűletességgel tűrekedjenek megállani az élet viharai kűzt, mert a tanárkar, melynek nyole hosszú éven át valának védű szárnyai alatt, csak így tekinthet rájuk büszkűn, ugy másrészt azok, kik tovűbbra is ez intézet növendűkei maradnak, a pihenés után újult erűvel térjenek vissza az „alma mater” kebelűbe. Szűval lelkesűlt hangon buzűditotta a fiatalaságot tette, kitarútsra, mert, ugymond, csak ugy lehet a magyar nemzet nagy és hatalmas, ha a kűzdű-tűrrűl a sors által leszorított agkok nyomába képes, cselekedni tudű és akarű ifjak lépűdenek. E meghatű beszűd után indulűt énekelt a négyes kar, melylyel az ünnepély is véget ért.

E rövid idű alatt alkalmuk lehetett a megjelent vendűeknek arról szerezni meggyűzűdűst, hogy az eperjesi kir. kath. fűgymnasium mint kűzűpiskola, teljesen megfelel ama kűvetelműyeknek, melyeket egyrészt a magas kormány, másrészt pedig a nagy kűzűnség, a haza, az ily irányű intézetekhez a jelenben teljes joggal kűt, mert az intézet szellemi napszűmosai tehetsűgűk és legjobb tudomásűk szerint, minden eszkűt megragadnak, hogy a vezetűsűkre bizott növendűeket a tudományok titkos világhaba bevezessűk és izmos s becsűletes honpolgárokka neveljűk. Szűval a szűlűk nyugodt lélekkel kűldhetik gyermekeiket ez iskolának termeibe.

Egy jelenűolt.

Eperjes szab. kir. város tiszti fűorvosának jelentése,

1877-iki aprűl, májűs és jűnius haváról.

Eperjes sz. kir. városban a folyű év mäsodűk negyedében a kűzegesűsűgi állapot dacára a májűsi zord idűnek még elég kedvezűnek mondhatű, miután általában a beteglűtszűm a rendeset fel nem multa, jűrványos betegsűgek pedig elű nem fordultak.

Az évnegyed elején leginkább a lűgző-, ennek utolsó hűnapjában inkább az emésztűszervek hurutos bántalmi tulnyoműan gyűgykezelés tárgyává lettek.

Feltűnű gyakoriak voltak azonban a mäsodűs harmadnapos váltűláz esetei, ugy hogy az évnegyed összes beteginek 9% -at tettűk.

Erűszakos haláleset 2-szer fordult elű; mindkűtszer férfiaknál.

Orvos-rendűri boncolatok 6 izben vitettek véghez, és pedig 1-szer nűi, 5-szűr férfi hullákon.

A városi kűrházban az évnegyed alatt 33 nű, 27 férfi, összesen 60 beteg apòltatott, kik kűzűl 29 bujasenyv vagy bujakűrban szenvedűk (48 1/3 %). Ezen aránylag vűve roppant nagy száma az ily-nemű betegűnek egyedűl az e városnál még igen korlátlan viszonyaiiban a prostitűciónak kereshetű, mely viszonyok a kűzegesűsűgűi bizottság buzűgű kűzreműködűse és a helyi kapitányaság erűlyes kűzbűnjárása folytán — legyen szabad reműnyűnűnk — rövid idű mulva üdvűs eredműnyeket szűgűlaltatni fognak.

Kelt Eperjesen, 1877-iki jűlius 2-án.

Dr. Kovács Antal,
városi tiszti fűorvos és kűrházi igazgató.

T a n ű g y

Az eperjesi kir. kath. fűgymnasium 1876 1/2. tanűvi értesítűje, mint általában az eddűgiek is, nagy gonddal van összeállítva. Magában foglalja ezen értesítű ezuttal Ruby Jűzsef tanárnak egy korszerű értekezűsűt „A hellen gymnastica és annak rendeltetűse Athenében” cím alatt, mely érdekes dolgozatra alkalmilag még visszatérűnk.

Az igazgatűsűgi évi jelentűsébűl kiemeljűk a kűvetkűzű adatoakat.

A bejegyzűseknűl az I. osztályba valű felvűtelre oly tűmegesen jelentűkeztek a tanulűk, hogy tűbbnek a felvűti vizsgálatnál törtűnt visszautasítűsa mellett is ezen osztályba 77 nyilvánűs növendűk lűn felvűve.

Hogy a fegyelem sikeres kezelűse és az oktatűs jű eredműnye ezen osztályban is biztosítva legyen, mint az elűzű évben, ugy most is folyamodott az igazgatűsűgi s nműlt. ministeriumhoz az I. osztály mellű egy párhuzamos osztály nyűhatűsa s ennek kapcsán egy nyelvűsz tanár meg-

hívatűsa iránt, mely kűrelmet a kűzponti legfűbb tanhatűsűgi teljesített is, és így az I. osztály október 16-án A. és B. osztályra kettű lűn választva.

A növendűksűgi száma ezen tanűvben is jelentűkenyen nűvekedett. Az elűzű tanűv elején 332 tanuló lűn bejegyzűve, az év végén osztályoztatott 306; a jelen tanűv elején bejegyzűtetett 348, az év végén bizonyítványt nyert 320 nyilvánűs tanuló; tehát ezen évben 16-tal tűbb tanuló jegyzűtetett be és 14-gyel tűbb nyert bizonyítványt.

A kűnyvtűrak és tanszeryűjteműnyek ez évben is jelentűkenyen gyarapítottak.

Az eperjesi gűr. kath. egyházmege „Keresztűlű sz. Jánosrűl” nevezett tűrsulatnak tűpintűzetűben ezen tanűvben 50 növendűk nyert részint ingyen, részint olcsűn élelmi ellátűst; a segűlyzetek kűzűl 16 az intézet épűletűben szállást is kapott.

„Az eperjesi kir. kath. fűgymnasium rűm. kath. vallásű szegűny növendűkeit segűlyzű egyesűlet” tűpintűzete pedig a lefolyt tanűvben mint műkűdűsűnek negyedik évűben már 39 növendűknek nyujtott ingyen vagy csekűly jűrűlűk fizetűse mellett élelmi ellátűst. Azon kűvűl még 26 növendűket tankűnyvekkel látott el.

Az iműnt eműltett kűt jűtékony egyesűlet tűpintűzeteiben tehát ezen tanűvben az intézet 89 növendűke nyert ingyen vagy olcsűn élelmi ellátűst.

Az érűtsűsűgi vizsgálatot 20 végzett VIII-ik osztálybeli sikerrel tette le.

Megjelent az eperjesi evang. ker. collegium 1876 1/2. isk. tanűvi értesítűje is, mely ezuttal Hazslinszky Frigyes coll. igazgatónak egy „Magyarhon myxogasterei” című nagybecsű értekezűsűt tartalmazza.

A collegium ez évi törtűnelmébűl kiemeljűk a kűvetkűzűket:

A megűlűzű 1876 1/2. isk. év végén 1876. évi jűnius 29-én tartott pűrtűfogűsűgi kűzgyűlűs, miután belátta vűlt, hogy a rendelkezűsűre állű eszkűzűk elűgtelenek az 1875. jűlius 15-én elhatározott s egy iskolai éven át a kűt elűkűsűtűű osztályra nűzűve végre is hajtott jogakademiai szűrvetűt teljes életbe léptetűsűre, s hogy az elűkűsűtűű folyamok tovűbbi fentartűsa oly kűrűlműnyek kűzűt mert a tanűgyre nűzűve sem elűnyűs, tehát egyáltalában nem is tanácsos, elhatározű, hogy a jogakademiai elűadűsok az 1876. szeptember 4-én megnyűttatni határozott isk. évtűl kezdűve tovűbbi intézkedűs szűneteljenek. A collegium igazgatója 1876. sept. 4-én tartott évmegnyűtű beszűdjűben fűjaldalmasan jelentűtte, hogy a collegium az 1876 1/2. isk. évben nem mint eddűg negű, hanem ezuttal csupán három intézettel, u. m.: fűgymnasiummal, tanítűkűpűzű és hittanszaki intézettel kezdű meg pályafutűsűt. De egyuttal kifejezte azon reműnyűt is, hogy a jogtani intézetet, mely nem a jeles tanerűk hiányja miatt, — ezeket mäs szerencsűsűbb viszonyokban levű felekezeti intézetek s maga az állam is siettek a magok számára megnyerni, — nem is a hallgatók csekűly száma miatt, — hiszen ez csak az akademiának élethalál harca kűvetkűzűtűben kezdett mutatkozni, — hanem egyedűl pénz-alapja elűgtelensűge, s a csekűly anyagi pűrtűfogulatűs kűvetkűzűtűben kűnytelen a versenyűtűrrűl egy idűre lelűpni, az eddűgieknűl szerencsűsűbb kűrűlműnyek kűzűt sikertűlni fog halottaibűl új életre támasztani.

A hittani intézetre vonatkozűlag jelentűs tűtetik, hogy a mult évi értesítűben e helyen kifejezett ohajok és reműnyek nagy részben valűsultak. Az egyházkerűlet Jűlsván tartott m. é. kűzgyűlűse le nem tett ugyan egy kűzponti theologiai akademia eszműjűrűl, de kűnyilatkozattá, hogy „a theologiai akademiának Pozsonban leendű felállítűsűt, részint helyi, részint anyagi szempontbűl ez idű szerűnt sem tanácsosnak, sem lehetűnek nem tartja” s ennűl fogva majdnem egyhangűlag elhatározta az eperjesi hittani intézetnek „fentartűsűt, állandűsítűsűt s az egyházak ujabb megadűztatűsa nélkül szűrvetűsűt”.

A tanítűkűpűzű intézet jűllehet ezuttal már 2-ik évben mint 3 folyammal birű teljes intézet nyűttatott meg, mégis fejlűdűse elűs stadiumában van. Kicsiben a tűbbi prot. intézetek fejlűdűsűnek törtűnetűt állítja elűnk. Ugyanazon lassu, de tűn szerűnytelensűg nélkül állítűjuk, folytonos fejlűdűs, ugyanazon akadályok, tudni illik az anyagi erű hiányja, ugyanazon utak és műdok a segűdűeszkűzűk elűállítűsűra valű tűrekvűsűben, merűlnek fel itt is szeműnk elűtt. A tenni valű még igen sok.

A fűgymnasium egészben a mult években is érvűnyben volt szűrvetűtűl s ugyanazon tanári kar vezetűse alatt folytatta pályafutűsűt.

A tanulűk lűtszűmára vonatkozűlag a kűvetkűzűket eműltűjuk fel:

A gymnasiumnak volt az év végén 228, a tanítűkűpűzűnek 24 s a hittan intézetnek 12, tehát a collegiumnak összesen 264 tanulója.

A mult 1876 1/2. isk. év végén érűtsűsűgi vizsgálatra jelentűkezett 17 tanuló kűzűl 4 dicsűretes, 2 jű és 7 elűgűsűges általános osztályzattal érűtűnek nyilvánítottatott, 3 kűt hűnapra, 1 pedig egy évre vissza vűtetett.

Kűlűnfűlűk.

Sárosmege tűrvűnyhatűsűgi bizottsága f. hű 9-én rendszeres kűzgyűlűst tart. A kűzgyűlűs után napon a kűzigazgatűsi bizottság fog ülűeszeni.

A sárosmegei legűtűb adűtfűzetűk elűlegesen összeállított nűvsora e napokban ugy a megyemint a városházánál kűzszűmlere kűtűtetett, azon megjegyzűssel, hogy felsűzűlamlűsi határnapokul f. évi augusztus 8-ik, 9-ik és 10-ik napjai kűtűzetek, s hogy ennűl fogva azok, a kiknek okadatolt felsűzűlamlűsa az 1870. é. 42. t. c. 20. és 24. szakaszai értűlmeben ezen határ idűben az igazolű választműnyhoz be nem érkezendűnek, azoknak igényei a lajstrom végleges egybeállítűsűsánál figyelembe vűetűni nem fognak.

A mennyiben pedig ezen lajstromban foglaltak kűzűl egűneműlyik jogosítva lenne mäs tűrvűnyhatűsűgi terűletén is gyakorolhatni bizottsűgi tagsűgi jogot, felhivatnak szintűn ezen határ idűben nyilatkozni, valjűn ezen tűrvűnyhatűsűgnál kívűnnak-e megmaradni.

A kűrdűses lajstrom szerűnt a megyei legűtűb adűtfűzetűk kűzűtűl 62, a pűttagok kűzűtűl pedig 27 eperjesi lakos fordul elű. Tekintve az utűbbiakat, ezek kűzűtűl isműt vannak, kik kűzűtudomás szerűnt adűjuknak kűtszeres beszűmítűsűra igényt tarthatnak. Figyelműzűtetűjuk tehát mind-ezeket, miszerűnt ebbeli igényűeknek az eműltett határnapokon érvűnyt szűrvetűhetnek.

Hazslinszky Gusztáv, a budapesti zeneakademia szűp kűszűlűsűgű növendűke f. hű 15-én a bártfai fűrdűben hegedű-hangversenyűt rendez.

Tűzűtűlű-egűletűnk mäsűzházának felépítűsűre gyűjűtűst rendezett, melynek eddűg kűlűgűtűű eredműnye van.

A mäsűzház, mely a gyakorlatoknál tűmadási pontul fog szűgűlűlni, Wächter helybeli építűsz által kidolgozott terv szerűnt legkűzelebb fel fog állítani.

Darvas Imre a kassai fűispáni szűket ma foglalja el ünnepűyesen.

Bertűk Sándor jeles cimbalmos mutatta be kűzűnsűgűnknek tegnapi s tegnapelűtt, e hangszeren elsajűtűtűt ügyessűgűt. Gyűnyűrűien kezeli azt s mindenesetre nagyobbszűm kűzűnsűget érdemelt volna, mint a milyen jűtéktűt hallgatta.

Vásárkalauz. Fűlsűmagyarországi címmel jelent meg a kassai keresk. és iparkamra munkájával, hivatalos adatok nyomán, egy fűzetke, melyben Abauj, Borsod, Gűműr, Liptű, Sáros, Szepes, Torna, Ung, Zemplűnmegeyek és az ezek terűletűbe keblűzett városok engedműnyezett vásárai foglaltanak. Minthogy a naptűrak rendesen hibűsan adják a vásárok napjait, ezen fűzetke valűban hűzagot pűtlű mű. Az itteni takarűkpűnzűrtűrban 10 kron kaphatű.

Lentermesztűs. A szepesmegei, mäsris sok áldást hozott, lentermesztűű és feldolgozű királyi minta intézetnek mäsű, összekűtűve haltenűsűztűsűssel — ugyancsak Hazslinszky Gyula tanár vezetűsűvel, meg fog nyűttatni Liptűmege számára Znyű-Váralján is, vagy Szent-Miklűson. Nem volna helytelen, ha a sárosmegei gazdasűgi intézet is jelűt adnű létezesűnek, és jűkorán kűrelmeznű, hanyatlű lentermelűse élesztűse és az elűhaladt feldolgozűs ismertetűse céljából, egy hasonlű intézetnek felállítűsűt, vagy legalább elűjegyzűsűt, akkorára, ha a Liptűi folyam be fog fejeztetni.

Hűboruk statistikája. I. Napoleon hadjűratai Franciaországnak 3 milliű emberbe és 25 milliűrd frankjába kerűltek.

A Napoleon ellen (1800—1815-ig) hűborut viselt hatalmaknak, Olasz, Orosz, Spanyol, Porosz és Angolországoknak és Ausztriának a hűboru 95 milliűrd frankba 6 1/2 milliű emberbe kerűlt. Angolország maga 12 milliűrd franknál tűbbet kűltűtt a Napoleon elleni hadjűratban.

A krimi (1854.) hűboru Franciaországnak 200,000 emberbe s egy milliűrd frankjánál tűbbe kerűlt; Angolország vesztett 22,000 embert s 5 milliűrd frankot, Piemont 2,000 embert 175 milliű frankot; Oroszország 630,000 embert és 400 milliű frankot.

Az 1859-ki olasz hűboruban vesztett Franciaország 80,000 embert s egy milliűrd franknál tűbbet kűltűtt; Olaszország vesztett 60,000 embert és 150 milliű frankot. Ausztria 120,000 embert és 875 milliű frankot.

A sleswig-holsteini hűboruban Poroszország 30 ezer embert és 75 milliű frankot, — Ausztria 15 ezer embert és 60 milliű frankot, Dánia 12 ezer embert és 45 milliű frankot vesztett.

Az 1866-ki hűboru Ausztriának 65 ezer emberbe és 985 milliű frankba, Poroszországnak 42,600 emberbe és 225 milliű frankba kerűlt.

Az 1870-ki nűmet-francia hűboru Franciaországnak 9 milliűrd frankba és 225 ezer emberbe kerűlt.

70 esztűdű alatt mintegy 169 milliűrd frank kűltűtetett a hűborukra és 11 milliű emberlet lett feláldozva.

„A. L.”

Szűnyog és rovar szűrűsok ellen. A meleg napok beálltával még a városiak is ki vannak tűve a szűnyogok vagy nűmely rovarok szűrűsűsűnak. Kűlűnűsen a szabadban mulatű, lapdázű ifjűsűg rendesen szűnyog szűrűsokkal szokott hazatűrni. Miűtűn bebizonyűlt, hogy egy kis szűrűs is elűgendű nűha arra, hogy halált okozzon, tanácsos az azonnali orvosi segűly. Ezt elhanyagolni nem tanácsos. Ha a szűrűs oly ujűn tűmad, melyen gyűrűk vannak, a gyűrűk azonnal lehűzandűk,

mert a gűlűsegitűben salm szűnyog s hogy műtű fejlett gyű lehet gyűgű.

Jű. Gyarmatűzát. A rakűtűk, innem a Werthe. Az irodű-takarűkpű 2000 frűt őrűt áll a 300 rabotű megei fűgatűsi szűgűtű hogy műgű.

A kűnem elűgűű. Egy nevű tudatű műnyűt nem fogadjuk.

Bűrű legűnűheit, mennű der Gűnhaltungű.

Bűrű dieier Sűm Bűrűnűdűn Gűrűlge u. Lebenszűidű Bűrű.

keine Klei der Regel in Gűrűnű fűmpfen; diele Sűrű wegfallen, untennomm gerade her Vereines t Gűrű.

viel Műhe wűre, die gewűlene, fűrdern u. neue Gűrű Zeit trotz werden.

Die darin, daű dieies Bla von der Sűnferer Bűrű Aufgabe e kommen e geringsten Sache geg den Tag.

Da dieier Sűrű berathűdűlűber die Sűrűfűrűsűbűg zu erwartűnűschlieűe Nűberhaupt Nűberlűtat.

Die wiegend stellen die verzeichnűwartungű Ausfűcht, nűhern if Bűrű.

nu das und zwat Sache im Bűrű hűgűte e mit jener wűrűhűdűa auűer de nicht glei gefűgt, u. Bűrű.

Sűrűofet wurde in laűfe viel Vereine der Verei Sűrűhűdűlich 3 Uhr 9 hűntűsű Sűrűreunde offűntlich werden.

dem gebű.

Az ünnepély a szokásos háladó istentisztelettel vette kezdetét, melynek tartama alatt az ifjuság négyes férfikara emelte az ajtatosságot; ennek befejezte után az egész tanártestület s az ifjuság a téli tornaterem helyiségébe vonult. Vendégek is szép számmal valának jelen. Itt először ugyancsak az ifjuság négyes kara egy hazafias himnusz énekelt el szabatosan, mire Dubravszky Róbert végzett VIII. o. tanuló szavalta el érzéssel Petőfiék a „Hazáról” című költeményét. Majd a gymn. igazgató emelt szót s hű vonásokkal esetelte az el-tűnt tanév fontosabb mozzanatait, mi közben a nagylelkűleg felajánlott jutalmakat is kiosztotta az ezekre magukat érdemesített tanulók között. Ezután Kizák János szintén végzett VIII. o. t. mondott gondosan elkészített s jól előadott beszédbeszédet, melyre az igazgató, Nuber Sándor, válaszolt a nála megszokott szónokias hévvel és velősen, kiemelve beszédében, hogy míg egyrészt az intézetből távozó s a felsőbb iskolába lépők a jövőben is kitartó buzgalommal munkálkodjanak a tudományok mezején és rendületlen becsületességgel törekedjenek megállani az élet viharai közt, mert a tanárkar, melynek nyolc hosszú éven át valának védő szárnyai alatt, csak így tekinthet rájuk büszkén, úgy másrészt azok, kik továbbra is ez intézet növendékei maradnak, a pihenés után újult erővel térjenek vissza az „alma mater” kebelébe. Szóval lelkesült hangon buzdította a fiatal-ságot tette, kitartásra, mert, ugymond, csak úgy lehet a magyar nemzet nagy és hatalmas, ha a küzdő-térről a sors által leszorított agok nyomába képes, cselekedni tudó és akaró ifjak lépdenek. E megható beszéd után indulót énekelt a négyes kar, melylyel az ünnepély is véget ért.

E rövid idő alatt alkalmuk lehetett a megjelent vendégeknek arról szerezni meggyőződést, hogy az eperjesi kir. kath. főgymnasium mint középiskola, teljesen megfelel ama követelményeknek, melyeket egyrészt a magas kormány, másrészt pedig a nagy közönség, a haza, az ily irányú intézetekhez a jelenben teljes joggal köt, mert az intézet szellemi napszámái tehetségök és legjobb tudomásuk szerint minden eszközt megragadnak, hogy a vezetősékre bízott növendékeket a tudományok titkos világába bevezessék és izmos s becsületes honpolgárokká neveljék. Szóval a szülők nyugodt lélekkel küldhetik gyermekeiket ez iskolának termeibe.

Egy jelenvolt.

Eperjes szab. kir. városi tiszt. főorvosának jelentése,

1877-iki ápril, május és június haváról.

Eperjes sz. kir. városban a folyó év második negyedében a közegészségi állapot dacára a májusi zord időnek még elég kedvezőnek mondható, miután általában a beteglétszám a rendes fel nem multa, járványos betegségek pedig elő nem fordultak.

Az évnegyed elején leginkább a légző-, ennek utolsó hónapjában inkább az emésztőszervek hurutos bántalmi tulnyomóan gyógykezelés tárgyává lettek.

Feltűnő gyakoriak voltak azonban a második és harmadnapos váltóláz esetei, úgy hogy az évnegyed összes betegeinek 9%-át tették.

Erőszakos haláleset 2-szer fordult elő; mindkét esetben férfiaknál.

Orvos-rendőri boncolatok 6 izben vitettek véghez, és pedig 1-szer női, 5-ször férfi hullákon.

A városi kórházban az évnegyed alatt 33 nő, 27 férfi, összesen 60 beteg ápolatott, kik közül 29 bujasenyv vagy bujakórban szenvedők (48 $\frac{1}{3}$ o). Ezen aránylag véve roppant nagy száma az ilyen-nemü betegeknek egyedül az e városnál még igen korlátlan viszonyaiban a prostitúciónak kereshető, mely viszonyok a közegészségügyi bizottság buzgó közreműködése és a helyi kapitányság erélyes közbenjárása folytán — legyen szabad reménylenünk — rövid idő múlva üdvös eredményeket szolgáltatni fognak.

Kelt Eperjesen, 1877-iki július 2-án.

Dr. Kovács Antal,

városi tiszt. főorvos és kórházi igazgató.

T a n ü g y

Az eperjesi kir. kath. főgymnasium 187 $\frac{1}{2}$ o. tanévi értesítője, mint általában az eddigiek is, nagy gondal van összeállítva. Magában foglalja ezen értesítő ezáltal Ruby József tanárnak egy korszerű értekezését „A hellen gymnastica és annak rendeltetése Athenében” cím alatt, mely érdekes dolgozatra alkalmilag még visszatérünk.

Az igazgatóság évi jelentéséből kiemeljük a következő adatokat.

A bejegyzéseknél az I. osztályba való felvételre oly tömegesen jelentek a tanulók, hogy többnek a felvételi vizsgálatnál történt visszautasítása mellett is ezen osztályba 77 nyilvános növendék lön felvéve.

Hogy a fejelem sikeres kezelése és az oktatás jó eredménye ezen osztályban is biztosítva legyen, mint az előző évben, úgy most is folyamodott az igazgatóság a nmélt. ministeriumhoz az I. osztály mellé egy párhuzamos osztály nyitathatása s ennek kapcsán egy nyelvész tanár meg-

hívathatása iránt, mely kérelmet a központi leg-főbb tanhatóság teljesített is, és így az I. osztály október 16-án A. és B. osztályra ketté lön választva.

A növendékség száma ezen tanévben is jelentékenyen növekedett. Az előző tanév elején 332 tanuló lön bejegyezve, az év végén osztályoztatott 306; a jelen tanév elején bejegyezett 348, az év végén bizonyítványt nyert 320 nyilvános tanuló; tehát ezen évben 16-tal több tanuló jegyeztetett be és 14-gyel több nyert bizonyítványt.

A könyvtárak és tanszergyűjtemények ez évben is jelentékenyen gyarapítottak.

Az eperjesi gör. kath. egyházmegye „Keresztelő sz. Jánosról” nevezett társulatnak tápintézetében ezen tanévben 50 növendék nyert részint ingyen, részint olcsón élelmi ellátást; a segélyzetek közül 16 az intézet épületében szállást is kapott.

„Az eperjesi kir. kath. főgymnasium rom. kath. vallású szegény növendékeit segélyző egyesület” tápintézte pedig a lefolyt tanévben mint működésének negyedik évében már 39 növendéknek nyújtott ingyen vagy csekély járulék fizetése mellett élelmi ellátást. Azon kívül még 26 növendéket tankönyvekkel látott el.

Az imént említett két jótékony egyesület tápintézeteiben tehát ezen tanévben az intézet 89 növendéke nyert ingyen vagy olcsón élelmi ellátást.

Az érettségi vizsgálatot 20 végzett VIII-ik osztálybeli sikerrel tette le.

Megjelent az eperjesi evang. ker. collegium 187 $\frac{1}{2}$ o. isk. tanévi értesítője is, mely ezáltal Hazslinszky Frigyes coll. igazgatónak egy „Magyarhon myxogasterei” című nagybecsű értekezését tartalmazza.

A collegium ez évi történelméből kiemeljük a következőket:

A megelőző 187 $\frac{1}{2}$ o. isk. év végén 1876. évi június 29-én tartott pártfogósági közgyűlés, miután belátta volt, hogy a rendelkezésre álló eszközök elégtelenek az 1875. július 15-én elhatározott s egy iskolai éven át a két előkészítő osztályra nézve végre is hajtott jogakadémiai szervezet teljes életbe léptetésére, s hogy az előkészítő folyamat további fenntartása oly körülmények között mert a tanügyre nézve sem előnyös, tehát egyáltalában nem is tanácsos, elhatározá, hogy a jogakadémiai előadások az 1876. szeptember 4-én megnyitattni határozott isk. évtől kezdve további intézkedésig szüneteljenek. A collegium igazgatója 1876. sept. 4-én tartott évmegnyitó beszédjében fájdalmasan jelentette, hogy a collegium az 187 $\frac{1}{2}$ o. isk. évben nem mint eddig négy, hanem ezáltal csupán három intézettel, u. m.: főgymnasiummal, tanítóképző és hittanszaki intézettel kezdi meg pályafutását. De egyuttal kifejezte azon reményét is, hogy a jogtani intézetet, mely nem a jeles tanerők hiánya miatt, — ezeket más szerencsésebb viszonyokban levő felekezeti intézetek s maga az állam is siettek a magok számára megnyerni, — hanem is a hallgatók csekély száma miatt, — hiszen ez csak az akademiának élethalál harca következtében kezdett mutatkozni, — hanem egyedül pénzalapja elégtelensége, s a csekély anyagi pártfogoltság következtében kénytelen a versenytérről egy időre lelépni, az eddigieknél szerencsésebb körülmények között sikerülni fog halottaiból új életre támasztani.

A hittani intézetre vonatkozólag jelentés tétetik, hogy a múlt évi értesítőben e helyen kifejezett ohajok és remények nagy részben valósultak. Az egyházkerület Jólsván tartott m. é. közgyűlése le nem tett ugyan egy központi theologiai akademia eszméjéről, de kinyilatkoztatta, hogy „a theologiai akademiának Pozsonban leendő felállítását, részint helyi, részint anyagi szempontból ez idő szerint sem tanácsosnak, sem lehetőnek nem tartja” s ennél fogva majdnem egyhangulag elhatározta az eperjesi hittani intézetnek „fentartását, állandósítását s az egyházak újabb megadóztatása nélkül szervezését”.

A tanítóképző intézet jóllehet ezuttal már 2-ik évben mint 3 foyammal bíró teljes intézet nyitattott meg, mégis fejlődése első stadiumában van. Kicsiben a többi prot. intézetek fejlődésének történetét állítja elének. Ugyanazon lassu, de tán szerénytelenség nélkül állíthatjuk, folytonos fejlődés, ugyanazon akadályok, tudni illik az anyagi erő hiánya, ugyanazon utak és módok a segéd-eszközök előállítására való törekvésben, merülnek fel itt is szemünk előtt. A tenni való még igen sok.

A főgymnasium egészben a múlt években is érvényben volt szervezettel s ugyanazon tanári kar vezetése alatt folytatta pályafutását.

A tanulók létszámára vonatkozólag a következőket említhetjük fel:

A gymnasiumnak volt az év végén 228, a tanítóképzőnek 24 s a hittan intézetnek 12, tehát a collegiumnak összesen 264 tanulója.

A múlt 187 $\frac{1}{2}$ o. isk. év végén érettségi vizsgálatra jelentkezett 17 tanuló közül 4 dicséretes, 2 jó és 7 elégséges általános osztályzattal érte nek nyilvánítottat, 3 két hónapra, 1 pedig egy évre vissza vettetett.

Különfélék.

Sárosmegyei törvényhatósági bizottsága f. hó 9-én rendszeres közgyűlést tart. A közgyűlés utáni napon a közigazgatási bizottság fog ülésézi.

A sárosmegyei legtöbb adófizetők előlegesen összeállított névsora e napokban úgy a megyemint a városházánál közszemlére kitétetett, azon megjegyzéssel, hogy felszólamlási határnapokul f. évi augusztus 8-ik, 9-ik és 10-ik napjai kitűzettek, s hogy ennélfogva azok, a kiknek okadatolt felszólamlása az 1870. é. 42. t. c. 20. és 24. szakaszai értelmében ezen határidőben az igazoló választmányhoz be nem érkezendnek, azoknak igényei a lajstrom végleges egybeállításánál figyelembe vétetni nem fognak.

A mennyiben pedig ezen lajstromban foglalnak közöl egynémelyik jogosítva lenne más törvényhatóság területén is gyakorolhatni bizottsági tagsági jogot, felhivatnak szintén ezen határidőben nyilatkozni, valjon ezen törvényhatóságnál kívának-e megmaradni.

A kérdéses lajstrom szerint a megyei legtöbb adófizetők között 62, a póttagok között pedig 27 eperjesi lakos fordul elő. Tekintve az utóbbiakat, ezek között ismét vannak, kik köz-tudomás szerint adójuknak kétszeres beszámítására igényt tarthatnak. Figyelmeztetjük tehát mindezeket, miszerint ebbeli igényeiknek az említett határnapokon érvényt szerezhetnek.

Hazslinszky Gusztáv, a budapesti zeneakademia szép készültégű növendéke f. hó 15-én a bártfai fűrdőben hegedű-hangversenyt rendez.

Tűzoltó-egyletünk másházának felépítésére gyűjtést rendezett, melynek eddig kielégítő eredménye van.

A másház, mely a gyakorlatoknál támadási pontul fog szolgálni, Wächter helybeli építész által kidolgozott terv szerint legközelebb fel fog állítani.

Darvas Imre a kassai főispáni széklet ma foglalja el ünnepélyesen.

Bertók Sándor jeles cimbalmos mutatta be közönségünknek tegnap s tegnapelőtt, e hangszeren elsajátított ügyességét. Gyönyörűen kezeli azt s mindenesetre nagyobb számu közönséget érdemelt volna, mint a milyen játékát hallgatta.

Vásárkalauz. Felsőmagyarországi címmel jelent meg a kassai keresk. és iparkamra munkájával, hivatalos adatok nyomán, egy füzetke, melyben Abauj, Borsod, Gömör, Liptó, Sáros, Szepes, Torna, Ung, Zemplénmegyék és az ezek területébe keblezett városok engedményezett vásárai foglaltanak. Minthogy a naptárak rendszeren hibásan adják a vásárok napjait, ezen füzetke valóban hűzapot pótló mű. Az itteni takarékpénztárban 10 kron kapható.

Lentermesztés. A szepesmegyei, máris sok áldást hozott, lentermesztő és feldolgozó királyi minta intézetnek mása, összekötve haltenyésztséssel — ugyancsak Hazslinszky Gyula tanár vezetésével, meg fog nyitattni Liptómege számára Znyó-Váralján is, vagy Szent-Miklóson. Nem volna helytelen, ha a sárosmegyei gazdasági intézet is jelét adná létezésének, és jókorán kérelmezné, hanyatló lentermelése élesztése és az előhaladt feldolgozás ismertetése céljából, egy hasonló intézetnek felállítását, vagy legalább előjegyzését, akkorára, ha a Liptói folyam be fog fejezetni.

Háboruk statistikája. I. Napoleon hadjáratai Franciaországnak 3 millió emberébe és 25 millárd frankjába kerültek.

A Napoleon ellen (1800—1815-ig) háborut viselt hatalmaknak, Olasz, Orosz, Spanyol, Porosz és Angolországoknak és Ausztriának a háboru 95 millárd frankba 6 $\frac{1}{2}$ millió emberbe került. Angolország maga 12 millárd franknál többet költött a Napoleon elleni hadjáratban.

A krimi (1854.) háboru Franciaországnak 200,000 emberébe s egy millárd frankjánál többbe került; Angolország vesztett 22,000 embert s 5 millárd frankot, Piemont 2,000 embert 175 millió frankot; Oroszország 630,000 embert és 400 millió frankot.

Az 1859-ki olasz háboruban vesztett Franciaország 80,000 embert s egy millárd franknál többet költött; Olaszország vesztett 60,000 embert és 150 millió frankot. Ausztria 120,000 embert és 875 millió frankot.

A sleswig-holsteini háboruban Poroszország 30 ezer embert és 75 millió frankot, — Ausztria 15 ezer embert és 60 millió frankot, Dánia 12 ezer embert és 45 millió frankot vesztett.

Az 1866-ki háboru Ausztriának 65 ezer emberbe és 985 millió frankba, Poroszországnak 42,600 emberbe és 225 millió frankba került.

Az 1870-ki német-francia háboru Franciaországnak 9 millárd frankba és 225 ezer emberbe került.

70 esztendő alatt mintegy 169 millárd frank költött a háborukra és 11 millió emberélet lett feláldozva.

„A. L.”
Szunyog és rovar szurások ellen. A meleg napok beálltával még a városiak is ki vannak téve a szunyogok vagy némely rovarok szurásának. Különösen a szabadban mulató, lapdázó ifjuság rendszeren szunyog szurásokkal szokott hazatérni. Miután bebizonnyult, hogy egy kis szúrás is elegendő néha arra, hogy halált okozzon, tanácsos az azonnali orvosi segély. Ezt elhanyagolni nem tanácsos. Ha a szurás oly ujjon támad, melyen gyűrűk vannak, a gyűrűk azonnal lehuzandók,

mert a g. elősegíti ben salm szunyog s hogy min fejtett gy lehet gyógy Jó.

Gyarmato zát. A rak tek, innen a Werthe. Az iroda- takarékpé 2000 frt 300 rabot megyei fő gatiási szo hogy még

A ké nem elég Egy nevét tudatn ményeit nem fogadjuk.

Wír legneht, men der Cinhaltung

Wír dieier Jim Wündchen Grfolge u Lebenszeit

Wír keine Klei der Regel in Grmat kampfen; diele Sch wegfallen, unternomm gerade her Vereines t

Wír viel Mühe wäre, die gewelene, f fördern u neue Grw Zeit trotz werden.

Die darin, daß dieies Bla von der B unferer St Aufgabe e kommen e geringsten Sache geg den Tag

Die dieier Sa berathcht über die sdriftsbög zu erwart anschliefte überhaupt Nefultat

Die wiegend itellen die verzeichne wartunge Ausficht, nähern it

Die nun das und zwar Sache in Zu

Die fichte et mit jener wirthschaf außer der nicht glei gefagt, v

Die Sároier wurde in laffe viel Vereine der Weid thätlich 3 Uhr 9

Die hantés Freunde öffentlich werden.

Die dem geb

mert a gyűrű, mely az ujjat szorítja, a gyulladást elősegíti és nagyobbitja. Ajánlatos egy üvegesben salmiak-szeszt magával hordani. Mihelyt a szunyog szurt, egy csep salmiak-szesz elegendő, hogy minden bajnak eleje vétsék. A már kifejlett gyuladásokat lesgikeresebben ólom-cetettel lehet gyógyítani.

Jó, hogy még őket is el nem vitték! Balassa Gyarmaton múlt hó 30-án kirabolták a megyeházát. A rablók először az ügyészégi hivatalba törtek, innen azonban csak egy revolvert vihettek el, a Wertheim-kasszát nem voltak képesek kinyitni. Az iroda-igazgató vasládáját sikerült feltörniök s egy takarékpénztári könyvecskét s pénzeket találtak 2000 frt értékig. A megyeház kapuja előtt folyton őrt áll a megyei hajdu, a szomszédos udvarban 300 rabot több pandur őriz s ugyanitt lakik a megyei főcsendbiztos is pandurjaival és a közigazgatási szolgabíró s a rablás mégis megtörtént; jó hogy még őket is el nem lopták.

Szerkesztői üzenetek.

A két árva. A gondolat jó, de a kidolgozás még nem eléggé gördülékeny.

Egy jelenlötnek Kis-Szebenben. Legyen ön szíves nevét tudatni velünk, mivel megnevezetlen szerzők közleményeit nem adhatjuk. Külömben ajánlatát köszönettel elfogadjuk.

Speries, den 6. Juli.

Wir hatten bereits zu wiederholten Malen Gelegenheit, zu entwickeln von welcher Tragweite es wäre, wenn der Sárosi landwirthschaftliche Verein sich die Einhaltung seiner Statuten angelegen sein ließe.

Bis Dato hat jedoch dieser Verein trotz den in dieser Hinsicht zum Ausdruck gelangten vielseitigen Wünschen außer einigen, anfangs u. z. mit günstigem Erfolge unternommenen Experimenten nicht einmal ein Lebenszeichen von sich gegeben.

Wir geben bereitwilligt zu, daß es durchaus keine Kleinigkeit ist, die Schwierigkeiten, welche sich in der Regel jedem neuen Unternehmen entgegenstellen, in Ermanglung der nothwendigen Mittel, zu bekämpfen; doch muß in Betracht gezogen werden, daß diese Schwierigkeiten und Hemmnisse von selbst nicht wegfallen, wenn seitens der hiezu Berufenen nichts unternommen wird, wie dies, ohne alle Umschweife gerade herausgesagt, bezüglich des landwirthschaftlichen Vereines thätlich der Fall ist.

Ein anderer Verein, um dessen Zustandekommen viel Mühe und Zeit geopfert wurde, und der bezaun wäre, die in unserer Gegend einst in voller Blüthe gewesene, jetzt aber darniederliegende Hausindustrie zu fördern und dadurch unseren mittellosen Volkstassen neue Erwerbsquellen zu erschließen, konnte bis zur Zeit trotz aller Bemühungen nicht zu Stande gebracht werden.

Die Ursache dieses Umstandes liegt ohne Zweifel darin, daß — wie wir bereits in früheren Nummern dieses Blattes konstatarin — an der zu diesem Zwecke von der Regierung selbst inititirten Bewegung eben unsere Industriellen und Gewerbetreibenden, deren Aufgabe es in erster Reihe wäre, für das Zustandekommen eines derartigen Vereines zu wirken, nicht im geringsten theilnahmen und dieser, jedenfalls schönen, Sache gegenüber ein möglichst passives Verhalten an den Tag legten.

Das Aktions-Comité, welches sich im Interesse dieser Sache vor ungefähr einem Jahre konstituirte, berathschlagte seither in einer Reihe von Konferenzen über die zu thnenden Schritte; es wurden Unterschriftsbögen jedem Einzelnen zugesandt, von dem es zu erwarten war, daß er sich der gemeinützigen Sache anschließen werde, doch hatten alle diese Maßnahmen überhaupt kein, oder doch nur ein sehr unbedeutendes Resultat aufzuweisen.

Die erwähnten Bögen sind nämlich zum überwiegend großen Theile nicht zurückgestellt worden und stellen die in den wenigen ausgefüllten Sammelbögen verzeichneten Beträge eine jedenfalls hinter den Erwartungen zurückgebliebene unbedeutende Summe in Aussicht, mit welcher daß angestrebte Ziel kaum anzunähern ist.

Bei Gelegenheit seiner letzten Zusammenkunft hat nun das Aktionscomité den Beschluß gefaßt, noch einen, und zwar vorläufig den letzten Versuch zu machen, die Sache ins rechte Geleise zu bringen.

Zu diesem Behufe wurde es für das Zweckmäßigste erachtet, die Angelegenheit der Hausindustrie mit jener seines Leidensgenossen, des Sárosi landwirthschaftlichen Vereines zu verbinden, welcher ja außer dem bezeichneten Berührungspunkte, wenn auch nicht gleiche, so doch ähnliche Ziele verfolgt, oder besser gesagt, verfolgen sollte.

Da nun am 9-ten d. M. eine Congregation des Sárosi Komitats-Ausschusses stattfinden wird, so wurde in Anbetracht dessen, daß sich aus diesem Anlasse viele auswärtigen Mitglieder beider erwähnten Vereine in der Stadt vorausichtlich einfinden werden, der Beschluß gefaßt, am selben Tage eine gemeinschaftliche Generalversammlung zu berufen, welche um 3 Uhr Nachmittags im Sitzungssaale des Comitats-hauses stattfinden wird, und zu welcher sämtliche Freunde der Idee durch die an anderer Stelle veröffentlichten Zeilen des Präsidenten hiemit eingeladen werden.

Sollte es auch dieser Generalversammlung von dem geheimnißvoll waltenden Gesichte nicht vergönnt

sein, positive Resultate zu erzielen, so wird die Nothwendigkeit der Lösung dieser, schon auch im Schooße des Aktionscomités besprochenen Frage in den Vordergrund treten; was mit den bereits eingelaufenen Geldern zu geschehen habe.

Diesbezüglich wurden zweierlei Meinungen laut. Während nämlich einerseits proponirt wurde die eingezahlten Beträge den Betreffenden zurückzuerstatten, machte sich andererseits die Meinung geltend, daß die eingelaufene Summe dem ursprünglichen Zwecke erhalten bleibe und solange nicht günstigere Verhältnisse eintreten, nutzbringend angelegt werde.

Ob nun die abzuhaltende Generalversammlung den an dieselbe geknüpften Hoffnungen entsprechen wird, ist abzuwarten; im jedem Falle ist es aber wünschenswerth, daß die Versammlung mit Einschluß der Mitglieder des landwirthschaftlichen Vereines, möglichst zahlreich ausfalle.

Kleine politische Rundschau.

Die wichtigsten Nachrichten vom Kriegsschauplatz geben wir im Nachfolgenden.

Der „Polit. Korrespondenz“ wird aus Bukarest vom 3. d. M. über einen neuerlichen russischen Torpedo Angriff telegraphirt:

Vorgestern versuchten 4 russische Schaluppen einen türkischen Monitor bei Nikopolis mit Torpedos in die Luft zu sprengen. Der Versuch mißlang, indem der Kapitän des türkischen Monitors sehr geschickt den Torpedos auswich. Der türkische Monitor-Kapitän wurde bei diesem Anlasse von dem russischen Offizier, welcher die Torpedo-Expedition leitete, durch einen Revolverkugeln verwundet.

Von dem Donau-Übergange der Russen zwischen Galag und Zadoaka schreibt man nachträglich unterm 28. v. Mts. die folgenden Details:

Die Russen schiffen Nachts in Barken, gezogen von Herrn Jascolo's Remorqueur, zuerst 600 Mann über die Donau; ein zweiter Transport von 1800 folgte, begleitet von 400 Kosaken und zwölf Kanonen. — Die Türken waren im Ganzen zwei Bataillone, also höchstens 1600 Mann stark, mit 2 Kanonen und etwa 500 Tscherkessen. Als die Russen ans Land gingen, wurden die ersten 600 von den Tscherkessen gegen die Balta (tieferliegendes, überschwemmtes Terrain) gedrängt worin 3000 Mann ertranken; der Rest vertheidigte sich bis zur Ankunft der zweiten 1800 Mann. Beim Ausschiffen der Kanonen fielen 9 Stück vom Ufer in die Donau, drei Stücke wurden placirt und deagirten einestheils die ersten Truppen, andertheils konnte die zweite Truppe vorrücken. Doch plötzlich blieben die drei Kanonen in einem Sumpf stecken; die Tscherkessen hieben darauf ein, und ein wohlgezieltes Geschwehfeuer der Türken brachte die Russen zum Stehen.

Jedoch veritärt durch weitere 1500 Mann und weitere vier Kanonen drangen dieselben bald wieder vor und gelangten bis ans Gebirge. Dort gaben die Türken aus ihren zwei Kanonen einige Salven. Es war gegen 11 Uhr. Plötzlich steigt in der Richtung gegen Matichin eine Rauchsäule am Gebirge empor; es war ein Signal und die Türken zogen sich über das Gebirge zurück. Von russischer Seite waren sammt den Kosaken im Ganzen 4300 Mann im Treffen. Um 9 Uhr kam die Nachts mitgegangene Regimentsmusik mit zwei Bataillonsfähnen nach Galag zurück; das war um die Zeit, als die Russen zum Stehen gebracht wurden und nicht hoffen konnten, daß ihnen allsoogleich Sulkurs nachgeschickt werde. Die türkischen Tscherkessen haben 50 Gefangene gemacht. Matichin haben die Türken drei Tage früher verlassen. Die Russen fanden beim Einmarsch in Matichin absolut nichts vor als einen alten Mörser. Im Galager Epitale liegen 800 Verwundete; von den Todten spricht man nicht. Im Ganzen sind bei Braila und Galag 16.000 Mann, bei Jasijscha und Tuljscha 4000 Mann und bei Pirlita unterhalb Hirsova 15.000 Mann, zusammen 35.000 Mann über die Donau gegangen.

Gingefendet.*

Speries 5. Juli 1877.

Wir leben in einer Zeit wo man mit Bly schreibt, mit der Sonne malt, und auf Dampf- und Feuerkraft reist.

Städte, Länder und Provinzen die wie durch eine chinesische Mauer einst von einander abgeschlossen, stehen nun in gegenseitiger Verbindung und Verkehr; und wir preisen uns auch glücklich dieser Wunderzeit, und nicht jenen Generationen anzugehören, welche beispielsweise bei etwaiger Reise von hier nach der ungarischen Hauptstadt, mit bangerfülltem Herzen wie für eine Ewigkeit sich von deren Angehörigen verabschiedeten.

Allein wie keine irdische Freude ungetrübt, kein Genuß vollkommen, darf auch dieser Glücksbecher nicht ohne Vermutstropfen sein.

Und scheint besonders der Herr Stations-Chef der Sperieser Eisenbahn von angeführter Theorie besetzt zu sein welcher letzterer wie nachstehende Thatsache beweist, dieser Tage kräftigen Ausdruck verliehen; den jedoch ein unparteiischer Beobachter ungmöglich unbeachtet lassen kann, sondern dessen willkürliches Verfahren im Interesse der Gehähts- und Kaufmannswelt der Öffentlichkeit zur Beurtheilung übergeben zu werden verdient.

* Für Form und Inhalt der unter dieser Rubrik enthaltenen Aufsätze übernimmt keine Verantwortung die Red.

Bekanntlich spielt der Getreidehandel in unserem Comitats eine Hauptrolle, welcher nämlich der Haupterwerbzweig aller Classen ist, und daher zur Zeit des Ralschauer Wochenmarktes der Andrang von jenen Reisenden in unserem Bahnhofe am größten ist, die dem heutigen Fruchthandel angemessen — die Hölle-Coupes der vierten Classe zu wählen sich veranlaßt sehen.

Hier werden nun die Passagiere trotz der größten Hitze in unbarmherziger Weise Einer auf den Andern hineingepfercht.

Es ist dies eine wahre Höllenfahrt, und nur bei dessen Anblick muß man einen Vorgeschnack der Unterwelt verspüren.

Der Zufall wollte es aber noch obendrein, daß am 3. l. M. — wie es der Herr Stations-Chef selbst eingestanden — demselben nicht mehr als ein einziger Wagen letzterer Sorte zur Verfügung gestanden welchen einige siebzig Personen — wie es sich der Herr Stations-Chef in den Kopf gesetzt — besteigen sollten.

Unter dröhnender Stimme der Conducteurs, und des Vorgeleiteten wurde nun das Coupe unmenlichlich überfüllt; und als letzterer weder der Unmöglichkeit noch dem Aechen der Reisenden Gehör geben wollte um einen andern Wagen öffnen zu lassen, blieben dreizehn Personen vom Wochenmarkte zurück und veräumten dringende Geschäfte. Einigen wurde das Fahrgeld retournirt, die meisten — darunter ein Kaufmann aus Tarnow — wollten es nicht zurücknehmen, und behielten es sich vor den Rechtsweg wegen Schadenersatz anzutreten. T. R.

Tagesneuigkeiten.

Dem an anderer Stelle vollinhaltlich veröffentlichten Krankenausweise des Stadtphysikus entnehmen wir an dieser Stelle folgende Daten:

Im Laufe des eben verstrichenen Vierteljahres kamen häufig Fälle des zwei- und dreitägigen Wechselstiebers vor, so daß dieselben nicht weniger als 90% der sämmtlichen Erkrankungsfälle bildeten.

Gewalttame Todesarten (Selbstmorde) kamen in zwei Fällen vor.

Secirungen wurden in 6 Fällen vorgenommen.

Im städtischen Krankenhause befanden sich im Laufe des vergangenen Vierteljahres 33 Kranke weiblichen und 27 männlichen Geschlechtes, folglich im Ganzen 60 Individuen in ärztlicher Behandlung.

Reunion. In den Lokalitäten der Bahnhofrestauration findet Morgen, Sonntag Nachmittags eine gemüthliche Reunion statt, bei der es auch an echtem Pilsner Bier nicht fehlen wird.

Theatervorstellung. Wie wir lesthin anzeigten, findet in Soovar heute eine Dilettantenvorstellung statt, welche ohne Zweifel zahlreich besucht sein wird. Anfang der Vorstellung 1/8 Uhr Abends. Ueberzahlungen zum wohlthätigen Zwecke werden mit Dank angenommen und öffentlich quittirt.

Der zweite Feuerwehr-Abend welcher auf Sonntag angelagt war, konnte wegen eingetretener Hindernisse erst vorigen Dienstag stattfinden.

Die Witterung war abermals überaus günstig und gestaltete sich das Abendfest in Folge dessen auch diesmal zu einem recht animirten und gelungenen, wofür der Umstand zur Genüge zeugt, daß sich der anmuthige Garten erst in späten Abendstunden entvölkerte.

Der vorgestrige Zapfenstreich mit Musik lockte ein zahlreiches Publikum auf die Gasse, welche bis in die spätesten Abendstunden außergewöhnlich belebt war.

Gmericz Darvas, der neuernannte Obergepan des Abaujer Komitates wird in seine Würde heute feierlich eingesetzt.

Der Juliball im Bade Sinye-Lipöz, welcher vorigen Sonntag stattfand soll recht animirt gewesen sein.

Eine Gesellschaft mehrerer Zither- und Streichzither-Spieler veranstaltete lesthin musikalische Soiréen, welche recht gemüthlich ausfielen.

Alle Reune! werden zwar nicht jeden Tag gemacht, trotzdem ist die Regelbahnstation sehr belebt und es wird auf sämmtlichen Bahnen fleißig gearbeitet.

Schulstatistik. Im hiesigen kön. kath. Gymnasium wurden zu Anfang des eben abgelaufenen Schuljahres 349 Schüler eingeschrieben, wovon im Laufe des Jahres einer verchied und 28 ausblieben.

Im hiesigen ev. Collegium betrug die Zahl der Schüler zu Ende des Schuljahres, im Gymnasium 228, in der theologischen Fakultät 12, und im Lehrerseminar 24, im Ganzen 264.

Die Produkte der Sebeser Dynamitfabrik sollen lesthin in der unteren Donaugegend neuerdings bei Eisenbahnbauten vielfach, und zwar mit bestem Erfolge verwendet worden sein, in Folge dessen weitere Bestellungen erfolgten und andere noch in Aussicht gestellt wurden.

Selbstmord. Dieser Tage hat ein Todengräber, der als solcher nicht eine Gelegenheit finden mochte sich mit den Schrecknissen des Todes vertraut zu machen und auszuföhnen, seinem Leben ein gewaltsames Ende gemacht, indem er sich auf der Bleiche Abends aufhing.

Die nordungarische Hypothek- und Industriebank hielt Sonntag eine Generalversammlung ab, über die wir nächstens berichten werden.

Korrespondenz-Karten. Um Korrespondenzkarten so an den Adressaten gelangen zu lassen, daß deren Inhalt nur ihm zur Kenntniß komme, wenden viele eine Auflösung von Kochsalz oder andere Linturen an, bei welchen die Schriftzüge erst dann sichtlich wer-

Eperjesi E...
Ide intézendő

mint szülője...
hálálatlan...
tatott. De...
a nagy tők...
elheverende...
nes munka...
ban. Lärmá...
gozik; am...
munkálkod...
folyvást ke...
veendő fa...
cbren tart...
De...
nagy eszke...
megnyitása...
szerződött...
a házi ipa...
hetik.

Kor...
törekvésne...
iparoktatá...
igazgatósá...
Pozsony é...
teznek is...
De...
lanunk, ho...
lánk képe...
rosaiban...
tudott tal...
tositon. S...
gos költsé...
engedélyez...
de még a...
mányközeg...
magunkra...
vidék tal...
iparra utá...
egynelány...
Eze...
lyesen, a...
rendeztek...
állítás. E...
kik a jelo...
— de ké...
vagy mag...
körökben...
házhöz.

És...
bül izlés...
nemzedék...
csak ha...
oly ipar...
mei, fölt...
multjában...
lappangva...
tulajdon...
sére s...
anyag, o...
föld, éle...
ezekre n...
hijával v...
tengni é...
De...
a házi i...
Me...
elvéte...
hozott n...
sokkal n...
földtlen...
Gondolju...
eltörésé...
teljes el...
reánk b...
ipar kör...
közelték...
Fo...
fognak i...
mely az...
születár...
műfara...
(Laubsá...
műkösi...
Ka...
van hal...

Pályázat.

Az eperjesi takarékpénztárnál egy hivatal-szolgái állomás üresedésbe jövén, arra ezennel pályázat nyitattik.
Felhivatnak ennélfogva mindazok, akik ezen állomást elnyerni óhajtják, miszerint kellőleg felszerelt folyamodványaikat f. 1877. évi július hó 15-ig, az igazgatóságához címezve, adják be.
A folyamodó tartozik folyamodványában kimutatni, hogy magyarul s németül beszél s ir s hogy képes 300 frtnyi biztosítékot nyújtani.
Eperjesen 1877. évi július hó 4-én.

Az eperjesi takarékpénztár igazgatósága.

Dresch-Maschinen

für Hand- und Göpeltrieb mit wesentlichen Verbesserungen liefern zu neuerdings ermäßigten Preisen franco Bahnfracht unter Garantie und Probezeit. Solide Agenten erwünscht, wo wir noch nicht vertreten sind.

Ph. Mayfarth & Comp.,
Maschinenfabrik, Frankfurt a. M.

Das auf der oberen Vorstadt Leut-schauer Straße, Conscriptions-Nummer 115. gelegene Haus sammt Garten ist aus freier Hand zu verkaufen und das Nähere in dem Geschäftsgewölbe des Herrn Eigenthümers Stefan Lintner zu erfragen.

EGÉSZSÉGÜGYI-HATÓSÁGILAG MEGVIZSGÁLTATVÁN S AZ EGÉZSSÉGRE NÉZVE TELJESEN ÁRTALMATLAN SZERNEK TALÁLTOTT!!

„PURITAS“

haj-íjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfesték, hanem tejnemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy öszhajakat megifjít, azaz lassankint még pedig legkésebb tizenöt nap alatt ama szint visszaadja, melyvel eredetileg nap alatt.

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérrel átvont vánkoston aludni, és a gözfürdőket használni, a festéknek nyoma sem vehető észre, mert a „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot.

A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérrel átvont vánkoston aludni, és a gözfürdőket használni, a festéknek nyoma sem vehető észre, mert a „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot.

Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai széküldésnél 20 krral több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto**, Bécs, Mariahilfstrasse 38. szám.

Óvás a hamítás és utánzótlól.

A t. ez. vásárlók felkérnek czégünkre, — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigoruan ügyelni, mivel „haj-íjító-tej“ czíme alatt utánzások is léteznek.

telbar daran. Die Larve der Schlupfwespe, die aus diesem Ei kommt, klammert sich an den Holzwurm und saugt ihn allmählig ganz aus. Es ist also selbstredend, daß viele solche Wespen die Holzwürme stark vermindern, ja ganz vertilgen können.

Aber da sie nicht überall sind und nicht immer vorkommen, so ist es nöthig, daß auch der Mensch außerdem Mittel anwende, um seine Möbel vor der Vernichtung durch die Anobien zu schützen.
Man hat eine Auflösung von Quecksilberublimat in die Löcher zu streichen empfohlen, doch ist dies sehr schwierig; nicht weniger, wenn man rath, die Larven durch glühenden Drath zu tödten, den man in die Löcher schiebt. Auch Moes in die Politur der Möbel zu mischen, soll ein gutes Mittel sein. Fintelmann empfahl, das Bauholz umgekehrt, d. h. mit dem Wurzelende nach oben zu verbauen; — es hat sich auch dies als unwirksam erwiesen. Eine Auflösung grünen Vitriols in Weinsäure, eine Abkochung der Wallnusschale mit Alaun soll ein gutes Mittel sein. Benzol, welches man im Juni und Juli einige Male mit einem Pinsel in reichlichem Maß auf die angegriffenen Möbel trägt, soll vollständig helfen.

Vermischtes.

Projekt einer neuen Weltwasserstraße.

Die Thatfache, daß der Suez-Kanal, welchem die englische Regierung ursprünglich die meisten Hindernisse entgegenzusetzen hatte, gegenwärtig überwiegend von britischen Schiffen benützt wird, hat längst die Aufmerksamkeit der französischen Handelsstädte auf sich gezogen. Die Marseille Kaufleute waren es, welche zuerst ihre warnende Stimme erhoben und eine direkte Eisenbahn-Verbindung von Calais nach ihrem Hafen verlangten. Ihre Bestrebungen waren vergeblich. Jetzt hat sich aber Havre den Bemühungen Marseilles angeschlossen und mit dessen Einverständnis, den ursprünglichen Plan verlassend, das Projekt der Herstellung eines Kanals von Havre bis Marseille aufgestellt, dessen Kosten auf 66 Millionen Francs geschätzt werden. Bereits sind die Vorarbeiten für dieses Projekt in Angriff genommen worden. Allein nun schlägt der Engländer Manier in der Times einen Plan vor, welcher eine viel größere Tragweite zu haben scheint. Statt nämlich einen leichten Kanal durch die ganze Länge Frankreichs zu graben, welcher für Seeschiffe unzugänglich sein und die Umladung der Schiffe nothwendig machen würde, schlägt derselbe vor, Frankreich an seiner schmälsten Stelle zwischen dem atlantischen und dem mittelländischen Meere durch Guyenne und Languedoc zwischen Pauillac und La Nouvelle oder in der Richtung von Bordeaux nach Karbonne zu durchschneiden. Dieser Kanal sollte 30 Fuß tief und 300 Fuß breit und von allen Schlenen frei sein, um durchwegs von Seeschiffen befahren werden zu können. Dadurch würde der Seeweg vom Norden Frankreichs und von England zum Suez-Kanal um 800 englische Meilen abgekürzt und eine internationale Wasserstraße ersten Ranges geschaffen werden. Die Kosten dieses Kanals würden allerdings beddntender sein, als die eines gewöhnlichen leichten Kanals zwischen Havre und Marseille, obgleich dieser die doppelte Länge messen würde; allein die Bedeutung eines solchen für den Verkehr wäre eine ganz außer-gewöhnliche.

Fruchtpreise vom 6. Juli 1877.

Roggen per 100 Kilogr.	fl.	10.—	10.25
Weizen „ 100 „	„	11.—	11.50
Gerste „ 100 „	„	8.—	8.25
Hafer „ 100 „	„	4.50	6.—
Weis „ 100 „	„	8.—	8.20
Erbsen „ 100 „	„	8.—	10.—
Linsen „ 100 „	„	8.—	12.—
Böfelen „ 100 „	„	7.50	8.50
Erbsapfel „ 100 „	„	„	„

Die in Prag am 4. Juli gehobene Zahlen:
86, 76, 63, 55, 19.
Die nächste Ziehung ist am 18. Juli 1877.

Felolós szerkesztő: **Kyss Géza.**
Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

Dankjagung.

Die Gefertigten sprechen den g. Freunden und Bekannten, die unseren namenlosen Schmerz über das frühe Dahinscheiden unseres vielgeliebten Sohnes durch ihre warme Theilnahme zu lindern und uns Trost zu spenden bemüht waren, unseren innig-gefühlten Dank aus.

Adolf und Caroline Balint.

Felhivás.

A házi ipar terjesztése ügyének a sárosmegyei gazdasági egy-llettel egyetértőleg s kapcsolatosan leendő előmozdítása, vagy esetleg a házi ipar terjesztése céljából begyült pénzüsszeg hova-fordítása iránti intézkedés tárgyában Eperjesen, a megyeház nagy termében f. hó 9-én d. u. 3 óraker tartandó tanácskozára ez ügy minden barátját s különösen az aláírókat tisztelettel meghívja.

Berzericzzy Tiradar,
mint az ideiglenes végrehajtó választmány elnöke

den, wenn das Blatt einem größeren Hitzegrad oder der Flamme einer Kerze oder einer Lampe ausgelegt wird Andere wieder verwenden eigene Schriftzeichen zu Mittheilung. Gegen diesen Vorgang wird nun die vollkommen unbegründete Einwendung gemacht, daß Postgefälle dadurch geschädigt wurde, da man mehr mittelst Korrespondenzkarten, als mittelst Briefen korrespondiren würde. In Anbetracht dessen, daß ein größerer Verbrauch von Karten nur zum Vortheil des Postbüros dienen kann, andererseits aber prinzipiell das Briefgeheimniß auch bei Korrespondenzkarten gewahrt werden muß, sehen wir nicht ein, warum man den Korrespondenten vorschreiben könnte mit sichtbarem oder jedem leierlichen Zeichen seine Mittheilungen machen zu müssen, und kann er doch in welcher Sprache immer und mit deren Schriftzeichen korrespondiren; es also in Grunde genommen alles eins ist, ob der Korrespondent die Mittheilung mit chinesischen oder selbsterfundnen Zeichen macht, manchem Uebel, mancher Klatscherei würde dadurch vorgebeugt werden. So wurde der Inhalt einer Korrespondenzkarte des Schreibers dieser Zeilen äußerst verhängnisvoll, da das Postamt in B. dieselbe in unberufene Hände gelangen ließ und das Briefgeheimniß nicht respektirte, der Inhalt der Karte aber leider mißdeutet wurde, und dieser Umstand die traurigsten Folgen hatte.

Sandwirthschaftliches.

Ueber die Selbstentzündung des Heues.

Diese Frage ist eine schon oft ventilirte, ohne daß Klarheit in dieselbe zu bringen wäre, indem stets die Möglichkeit vorliegt, daß der nach Eimerntung von feuchtem Heu entstandene Brand auf andere Weise hervorgerufen wurde, da wenigstens das Gegentheil sich schwer oder gar nicht beweisen läßt.

Es ist schon längst erwiesen, daß Heu oder Grummet — denn nur von solchem Futter kann hier die Rede sein — in größeren Haufen feucht zusammengepackt, eine Art von Gährung durchmacht, in Folge dessen es braun wird und hiebei eine bedeutende Menge von Wärme entwickelt, so daß es zu rauchen oder dampfen anfängt. Der in solches Heu gestreckte Arm vermag die Hitze nicht lange ertragen.

Wenn nun bei dieser Zerlegung von feuchtem Heu oder Grummet eine bedeutende Wärmeentwicklung als feststehend angenommen werden muß, so könnte, wenn der größte Theil des vorhanden gewesenen Wassers verdunstet, unter besonders günstigen Umständen, bei fortgesetzter Sauerstoffabsorption und Vermengung, eine Steigerung der Hitze bis zur Entflammung leicht gedacht werden. Eine Erklärung der Entflammung ließe sich dadurch geben, daß das Heu oder Grummet bei der fortschreitenden Zerlegung Verkohlung erleidet und ähnlich der Steinkohle, mancher Torfkohle, oder mit Kohle gemengter Torfsalze, vermöge ihrer großen Porosität und der meist beigemengten Stoffe, welche zur raschen Sauerstoffentziehung und Drydation eignen, die Eigenschaft eines Pyrophors erhält und bei hinreichendem Luftzutritt diese rasch auf ihrer Oberfläche verdichtet und dies zwar in so hohem Grade, daß in Folge dessen die Massen in Glut gerathen und ein nun leicht hinzutretender Luftzug die Flamme anfacht. (Schluß folgt.)

Gemeinnütziges.

Der Wurm im Holze. (Schluß).

Ältere Schriftsteller über Insecten halten die Todtenuhr (Anobium partinax) für die am meisten vorkommende Art dieses Käfers. Dies ist indeß nicht richtig; die gemeinste Art ist der Werkholznagekäfer (Anobium striatum). Dieses Thierchen, 4—6 Millimeter lang, von grauer, brauner Farbe, hat einen cylinderförmigen Körper mit dreieckigem Halschild. Am Kopfe befinden sich zwei harte und scharfe Riefer und zur Seite der Augen befinden sich nach allen Seiten hin bewegbare Fühlhörner mit elf Gliederchen, von denen die drei letzteren viel länger sind als die übrigen. Die sechs Beinchen sind schwach und nicht lang. Unter den Deckhäuten, die auf dem Rücken aneinander schließen, sind zwei ziemlich große Flügelchen verborgen, womit die Thiere fliegen können, welches sie indessen selten thun. Im Innern des Käfers befindet sich eine starke Säure, welche das Kupfer oxydiren macht, wie man an Anobien wahrnehmen kann, die für Insectensammlungen sich an Stechnadeln befinden. Die Larve (des Holzwurms) krümmt sich, wenn man sie aus dem Holze nimmt. Sie hat einen hellbraunen Kopf mit kastanienbraunen Riefen, ist cylindrisch, fettig, am vorderen Theile dicker und ringförmig; sie hat an den drei vorderen Ringen sechs kurze, scharfe Füßchen und über den ganzen Rücken hin kurze röthliche Vorstehhärchen. Von Augen ist keine Spur zu entdecken.

Gegen die zu starke Vermehrung dieser für uns schädlichen Thierart wacht die Natur in folgender Weise. Es giebt eine sehr kleine Schlupfwespe, die Spathius clavatus heißt; wir finden dieselbe in den Sommermonaten oft in unseren Häusern. Sie ist nur 4—10 Millimeter lang, von bräunlich gelber Farbe und hat weiße bräunliche Füßchen. Von oben gesehen, erscheint der Kopf fast vieredig, und trägt zwei seine Fühlhörner von der ungefähren Länge des Leibes. Der Hinterleib ist dünn getielt, mit dem Bruststück verbunden und hat beim Weibchen am Ende einen feinen Gegeßel, dessen Länge der des Körpers fast gleich kommt. Ueber die Flügelchen zieht sich quer ein rothfarbiger Streifen. Mit diesem langen Gegeßel legt das Weibchen ein Ei in den Laufgraben eines Holzwurms, möglichst nahe an die Larve, vielleicht unmit-

UJ!

Törhetlen üveg: I. üvegparak 45, 65 kr., 1 fr. II. üvegparak 1.40, 1.80, üvegparak 1.40, 1.80, talacska 1.40, 1.80, gyertyatartó talacska 40 kr., csoport-üveg 50 kr., gyermekpohár 45 kr.

Szodaviz-készülék ezen egészségos, áldító ital könyű, olesó, folyton friss minőségben önmaga készítéséhez: 1/2 1 1/2 1 1/2 2 3 liternek

Gyári árak: I. frt 7 8 9 10 12 14
Legjobb szoda és borok 2 1/2 font frt 2.

Dugaszhozó, minden dugó fáradság nélkül kihúz palacska-köböl, frt 1, 1.90, 2.40.

Kerti feeskendők, sugár- vagy eső alakban legnagyobb távolságra lövelik a vizet, minden edényben alkalmazható, 10.90, 14, 17—24 frt.

Fegyvert-gépek utasítással: Önműködő Meindingerfelek 3—24 adagnak 9, 12, 14—18 frt; forgó-gegrák 3.50, 14.50, 16 frt.

Sodrony ételborítók talacska 40, 50, 60, 70, 80, 9 kr.

Törhetlen üveg: ezikkék házi szükségletre, személyes ottalom-betegápolásra, közönyek eszközével, mindkét felük horhátok mérték után frt 7.50, 8.25, 9, 10.50, 12.50, 15.50, 18.50, 21.50, 24.50, 27.50, 30.50, 33.50, 36.50, 39.50, 42.50, 45.50, 48.50, 51.50, 54.50, 57.50, 60.50, 63.50, 66.50, 69.50, 72.50, 75.50, 78.50, 81.50, 84.50, 87.50, 90.50, 93.50, 96.50, 99.50, 102.50, 105.50, 108.50, 111.50, 114.50, 117.50, 120.50, 123.50, 126.50, 129.50, 132.50, 135.50, 138.50, 141.50, 144.50, 147.50, 150.50, 153.50, 156.50, 159.50, 162.50, 165.50, 168.50, 171.50, 174.50, 177.50, 180.50, 183.50, 186.50, 189.50, 192.50, 195.50, 198.50, 201.50, 204.50, 207.50, 210.50, 213.50, 216.50, 219.50, 222.50, 225.50, 228.50, 231.50, 234.50, 237.50, 240.50, 243.50, 246.50, 249.50, 252.50, 255.50, 258.50, 261.50, 264.50, 267.50, 270.50, 273.50, 276.50, 279.50, 282.50, 285.50, 288.50, 291.50, 294.50, 297.50, 300.50, 303.50, 306.50, 309.50, 312.50, 315.50, 318.50, 321.50, 324.50, 327.50, 330.50, 333.50, 336.50, 339.50, 342.50, 345.50, 348.50, 351.50, 354.50, 357.50, 360.50, 363.50, 366.50, 369.50, 372.50, 375.50, 378.50, 381.50, 384.50, 387.50, 390.50, 393.50, 396.50, 399.50, 402.50, 405.50, 408.50, 411.50, 414.50, 417.50, 420.50, 423.50, 426.50, 429.50, 432.50, 435.50, 438.50, 441.50, 444.50, 447.50, 450.50, 453.50, 456.50, 459.50, 462.50, 465.50, 468.50, 471.50, 474.50, 477.50, 480.50, 483.50, 486.50, 489.50, 492.50, 495.50, 498.50, 501.50, 504.50, 507.50, 510.50, 513.50, 516.50, 519.50, 522.50, 525.50, 528.50, 531.50, 534.50, 537.50, 540.50, 543.50, 546.50, 549.50, 552.50, 555.50, 558.50, 561.50, 564.50, 567.50, 570.50, 573.50, 576.50, 579.50, 582.50, 585.50, 588.50, 591.50, 594.50, 597.50, 600.50, 603.50, 606.50, 609.50, 612.50, 615.50, 618.50, 621.50, 624.50, 627.50, 630.50, 633.50, 636.50, 639.50, 642.50, 645.50, 648.50, 651.50, 654.50, 657.50, 660.50, 663.50, 666.50, 669.50, 672.50, 675.50, 678.50, 681.50, 684.50, 687.50, 690.50, 693.50, 696.50, 699.50, 702.50, 705.50, 708.50, 711.50, 714.50, 717.50, 720.50, 723.50, 726.50, 729.50, 732.50, 735.50, 738.50, 741.50, 744.50, 747.50, 750.50, 753.50, 756.50, 759.50, 762.50, 765.50, 768.50, 771.50, 774.50, 777.50, 780.50, 783.50, 786.50, 789.50, 792.50, 795.50, 798.50, 801.50, 804.50, 807.50, 810.50, 813.50, 816.50, 819.50, 822.50, 825.50, 828.50, 831.50, 834.50, 837.50, 840.50, 843.50, 846.50, 849.50, 852.50, 855.50, 858.50, 861.50, 864.50, 867.50, 870.50, 873.50, 876.50, 879.50, 882.50, 885.50, 888.50, 891.50, 894.50, 897.50, 900.50, 903.50, 906.50, 909.50, 912.50, 915.50, 918.50, 921.50, 924.50, 927.50, 930.50, 933.50, 936.50, 939.50, 942.50, 945.50, 948.50, 951.50, 954.50, 957.50, 960.50, 963.50, 966.50, 969.50, 972.50, 975.50, 978.50, 981.50, 984.50, 987.50, 990.50, 993.50, 996.50, 999.50, 1002.50, 1005.50, 1008.50, 1011.50, 1014.50, 1017.50, 1020.50, 1023.50, 1026.50, 1029.50, 1032.50, 1035.50, 1038.50, 1041.50, 1044.50, 1047.50, 1050.50, 1053.50, 1056.50, 1059.50, 1062.50, 1065.50, 1068.50, 1071.50, 1074.50, 1077.50, 1080.50, 1083.50, 1086.50, 1089.50, 1092.50, 1095.50, 1098.50, 1101.50, 1104.50, 1107.50, 1110.50, 1113.50, 1116.50, 1119.50, 1122.50, 1125.50, 1128.50, 1131.50, 1134.50, 1137.50, 1140.50, 1143.50, 1146.50, 1149.50, 1152.50, 1155.50, 1158.50, 1161.50, 1164.50, 1167.50, 1170.50, 1173.50, 1176.50, 1179.50, 1182.50, 1185.50, 1188.50, 1191.50, 1194.50, 1197.50, 1200.50, 1203.50, 1206.50, 1209.50, 1212.50, 1215.50, 1218.50, 1221.50, 1224.50, 1227.50, 1230.50, 1233.50, 1236.50, 1239.50, 1242.50, 1245.50, 1248.50, 1251.50, 1254.50, 1257.50, 1260.50, 1263.50, 1266.50, 1269.50, 1272.50, 1275.50, 1278.50, 1281.50, 1284.50, 1287.50, 1290.50, 1293.50, 1296.50, 1299.50, 1302.50, 1305.50, 1308.50, 1311.50, 1314.50, 1317.50, 1320.50, 1323.50, 1326.50, 1329.50, 1332.50, 1335.50, 1338.50, 1341.50, 1344.50, 1347.50, 1350.50, 1353.50, 1356.50, 1359.50, 1362.50, 1365.50, 1368.50, 1371.50, 1374.50, 1377.50, 1380.50, 1383.50, 1386.50, 1389.50, 1392.50, 1395.50, 1398.50, 1401.50, 1404.50, 1407.50, 1410.50, 1413.50, 1416.50, 1419.50, 1422.50, 1425.50, 1428.50, 1431.50, 1434.50, 1437.50, 1440.50, 1443.50, 1446.50, 1449.50, 1452.50, 1455.50, 1458.50, 1461.50, 1464.50, 1467.50, 1470.50, 1473.50, 1476.50, 1479.50, 1482.50, 1485.50, 1488.50, 1491.50, 1494.50, 1497.50, 1500.50, 1503.50, 1506.50, 1509.50, 1512.50, 1515.50, 1518.50, 1521.50, 1524.50, 1527.50, 1530.50, 1533.50, 1536.50, 1539.50, 1542.50, 1545.50, 1548.50, 1551.50, 1554.50, 1557.50, 1560.50, 1563.50, 1566.50, 1569.50, 1572.50, 1575.50, 1578.50, 1581.50, 1584.50, 1587.50, 1590.50, 1593.50, 1596.50, 1599.50, 1602.50, 1605.50, 1608.50, 1611.50, 1614.50, 1617.50, 1620.50, 1623.50, 1626.50, 1629.50, 1632.50, 1635.50, 1638.50, 1641.50, 1644.50, 1647.50, 1650.50, 1653.50, 1656.50, 1659.50, 1662.50, 1665.50, 1668.50, 1671.50, 1674.50, 1677.50, 1680.50, 1683.50, 1686.50, 1689.50, 1692.50, 1695.50, 1698.50, 1701.50, 1704.50, 1707.50, 1710.50, 1713.50, 1716.50, 1719.50, 1722.50, 1725.50, 1728.50, 1731.50, 1734.50, 1737.50, 1740.50, 1743.50, 1746.50, 1749.50, 1752.50, 1755.50, 1758.50, 1761.50, 1764.50, 1767.50, 1770.50, 1773.50, 1776.50, 1779.50, 1782.50, 1785.50, 1788.50, 1791.50, 1794.50, 1797.50, 1800.50, 1803.50, 1806.50, 1809.50, 1812.50, 1815.50, 1818.50, 1821.50, 1824.50, 1827.50, 1830.50, 1833.50, 1836.50, 1839.50, 1842.50, 1845.50, 1848.50, 1851.50, 1854.50, 1857.50, 1860.50, 1863.50, 1866.50, 1869.50, 1872.50, 1875.50, 1878.50, 1881.50, 1884.50, 1887.50, 1890.50, 1893.50, 1896.50, 1899.50, 1902.50, 1905.50, 1908.50, 1911.50, 1914.50, 1917.50, 1920.50, 1923.50, 1926.50, 1929.50, 1932.50, 1935.50, 1938.50, 1941.50, 1944.50, 1947.50, 1950.50, 1953.50, 1956.50, 1959.50, 1962.50, 1965.50, 1968.50, 1971.50, 1974.50, 1977.50, 1980.50, 1983.50, 1986.50, 1989.50, 1992.50, 1995.50, 1998.50, 2001.50, 2004.50, 2007.50, 2010.50, 2013.50, 2016.50, 2019.50, 2022.50, 2025.50, 2028.50, 2031.50, 2034.50, 2037.50, 2040.50, 2043.50, 2046.50, 2049.50, 2052.50, 2055.50, 2058.50, 2061.50, 2064.50, 2067.50, 2070.50, 2073.50, 2076.50, 2079.50, 2082.50, 2085.50, 2088.50, 2091.50, 2094.50, 2097.50, 2100.50, 2103.50, 2106.50, 2109.50, 2112.50, 2115.50, 2118.50, 2121.50, 2124.50, 2127.50, 2130.50, 2133.50, 2136.50, 2139.50, 2142.50, 2145.50, 2148.50, 2151.50, 2154.50, 2157.50, 2160.50, 2163.50, 2166.50, 2169.50, 2172.50, 2175.50, 2178.50, 2181.50, 2184.50, 2187.50, 2190.50, 2193.50, 2196.50, 2199.50, 2202.50, 2205.50, 2208.50, 2211.50, 2214.50, 2217.50, 2220.50, 2223.50, 2226.50, 2229.50, 2232.50, 2235.50, 2238.50, 2241.50, 2244.50, 2247.50, 2250.50, 2253.50, 2256.50, 2259.50, 2262.50, 2265.50, 2268.50, 2271.50, 2274.50, 2277.50, 2280.50, 2283.50, 2286.50, 2289.50, 2292.50, 2295.50, 2298.50, 2301.50, 23